

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 100

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió extraordinària celebrada dia 11 de juliol del 2006, a les 16.00 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 5949/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a irregularitats a l'Ajuntament de Santa Margalida (I). 5130
 - 2) **RGE núm. 5950/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a irregularitats a l'Ajuntament de Santa Margalida (II). 5131
 - 3) **RGE núm. 5951/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni per al manteniment de cinc projectes de carreteres a Eivissa (I). 5133
 - 4) **RGE núm. 5952/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni per al manteniment de cinc projectes de carreteres a Eivissa (II). 5134
 - 5) **RGE núm. 5953/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a port esportiu a Es Viver. 5135
 - 6) **RGE núm. 5954/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a residus hospitalaris (I). 5137
 - 7) **RGE núm. 5955/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a residus hospitalaris
-

- (II). 5138
- 8) RGE núm. 5956/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a diners a canvi de favors administratius. 5139
- 9) RGE núm. 5957/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conseqüències del referèndum sobre l'Estatut català. 5141
- 10) RGE núm. 5958/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programa PROA a Calvià. (**Decaiguda**). 5142
- 11) RGE núm. 5959/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dotació per a projectes de cooperació internacional. (**Decaiguda**). 5142
- 12) RGE núm. 5960/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'empresa Yanko. 5142
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 5961/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern de les Illes Balears sobre els fonaments i mètodes utilitzats per forçar el tràmit contra les normes bàsiques que el regeixen. 5143
- III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 5962/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital de referència. Urgència. 5152
- 2) RGE núm. 5963/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a ensenyament de llengües estrangeres als alumnes dels centres sostinguts amb fons públics de les Illes Balears. Urgència. 5157

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, començarem aquesta sessió plenària extraordinària i el primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 5949/06, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a irregularitats a l'Ajuntament de Santa Margalida (I).

Primera pregunta RGE núm. 5949/06, relativa a irregularitats a l'Ajuntament de Santa Margalida, que formula la diputada Sra. Francina Armengol i Socias. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des del Grup Parlamentari Socialista volem aprofitar aquest plenari extraordinari per demanar explicacions al President del Govern de les Illes Balears sobre un tema d'actualitat política, un tema desgraciadament d'actualitat política perquè és una preocupació ciutadana a un municipi turístic de l'illa de Mallorca, sobre un nou escàndol polític que ha sortit a la llum durant el mes de juny i que afecta directament un batle del Partit Popular, el Sr. Antoni Del Olmo, lligat a un presumptes cobraments de comissions, unes presumptes irregularitats en el funcionament de l'Ajuntament de Santa Margalida, lligats sempre a escàndols urbanístics.

Fa temps que en aquest municipi hi ha una preocupació ciutadana sobre com funciona aquest ajuntament, una preocupació ciutadana que sincerament en paraules del Grup Parlamentari Socialista sembla que tenim un nou cas Marbella a l'illa de Mallorca...

(Remor de veus)

Per tant, volem saber quina valoració en fa el President del Govern de les Illes Balears, com a màxim responsable polític del Partit Popular a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, bones tardes. Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo compartesc, fins i tot puc entendre la seva preocupació, jo crec que tots tenim l'obligació d'evitar i eradicar qualsevol cas de corrupció que se pugui plantejar a les nostres illes. El que passa és que evidentment quan els fets estan demostrats, aquesta ha estat fins avui la pràctica habitual, i també no només quan són d'un partit polític, sinó de tots, de qualsevol partit polític.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. El que és evident és la realitat que se viu a l'Ajuntament de Santa Margalida des de fa molt de temps i la forma de funcionament. Com li deia Sr. President del Govern, és una preocupació ciutadana dels ciutadans i ciutadanes de Santa Margalida de com funciona l'ajuntament. Però a les proves jo me remet.

Hi ha un diari d'aquestes illes, *Diari de Mallorca*, que va ser el que va destapar les irregularitats existents en aquest ajuntament, allà on hi ha declaracions del batle del Partit Popular, el Sr. Antoni Del Olmo, allà on diu clarament: "*no puedo negar que sea mi voz*", la de la cinta enregistrada. En aquesta cinta veim fragments tals com, el Sr. Del Olmo diu: "jo no cobraré, no passis pena -referint-se al Sr. Miquel Ordinas de CPU-, que ho sàpigues i que no t'enganin, li he pagat perquè sí, no li he pagat per capritx, perquè s'estan tramitant les normes subsidiàries i jo per 12.000 euros no vull discutir".

Sr. Matas, les acusacions són molt greus. Les proves són molt evidents. Què pensa fer vostè com a màxim responsable del Partit Popular de les Illes Balears? No només ha de ser honest, també ho ha de parèixer i aquest senyor no pareix honest a la vista de tothom.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies. Miri, jo pens fer el mateix que vostè i jo crec que quan se demostren aquests fets i quan se demostrin són absolutament inadmissibles i tots tenim la responsabilitat d'impedir-los. El mateix que vostè, Sra. Margarita Nájera. Aquí hi ha un constructor que diu, la coneix, presidenta del Partit Socialista, batlessa de l'Ajuntament de Calvià, un constructor que diu que aquesta senyora li ha fet el xalet sense pagar-lo ella, gratuïtament. Aquí Sra. Armengol, resulta que l'Ajuntament de Calvià, *sub iudice*, aquesta senyora imputada diu que la germana de la batlessa que tenia un despatx que era arquitecte...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

...era la que aconseguia els permisos que després li atorgava la batlessa i un dels complexos que va fer a més, com que havia fet el projecte la germana de la batlessa de Calvià socialista, li concedeixen l'explotació del bar a l'home de la Sra. Nájera...

(Remor de veus)

Escolti, el mateix comportament. Nosaltres no podem tolerar mai qualsevol tipus de corrupció. El que passa és que exactament igual que va fer vostè, el que era bo per a la Sra. Nájera, també és bo ara, quan se demostrin els casos, quan no siguin calúmnia i siguin veritat, no li càpiga dubte, que nosaltres actuarem igual que haurien d'haver actuat vostès i que esper que actuïn vostès.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 5950/06, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a irregularitats a l'Ajuntament de Santa Margalida (II).

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta RGE núm. 5950/06, relativa a irregularitats a l'Ajuntament de Santa Margalida que formula la diputada Sra. Francina Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

(Remor de veus)

Pregaria silenci!

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Un fet d'un escàndol polític sense precedents en aquestes illes, com és el que està succeint a l'Ajuntament de Santa Margalida, necessita de qualque explicació per part del Partit Popular. Sr. Matas, no basta posar el ventilador, això no li soluciona res, vostè té una implicació directa dins el cas de Santa Margalida.

Expliqui la seva relació personal amb el Sr. Del Olmo. Expliqui el motiu de la moció de censura de l'any 97. I expliqui com funciona aquest ajuntament, en base a escàndols urbanístics un rera l'altre. Expliqui a la ciutadania de Mallorca per què els redactors de les normes subsidiàries de Santa Margalida admeten públicament que han requalificat solars per motius polítics. Sr. Matas, és vostè que té la responsabilitat d'explicar-ho, vostè és el President del Govern de les Illes Balears i és el màxim responsable del Partit Popular de les Illes Balears.

I que li quedi una cosa molt clara, no me pensava que vostè arribés a la ignomínia de citar aquí el cas de la Sra. Margarita Nájera, perquè després d'allò que varen tenir coratge de fer, de posar querelles polítiques per desgastar un partit que estava governant a Calvià, que totes i cada una d'elles judicialment han estat...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

(Continua la remor de veus)

Per favor! Pregaria silenci si són tan amables.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

...totes i cada una d'elles arxivades per la justícia, demostrant la innocència de la Sra. Nájera, Sr. Matas...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

..., que vostè com a màxim responsable del Partit Popular va tirar contra el Partit Socialista de Calvià, per guanyar un ajuntament. I ara veim que també hi ha comportaments d'amiguisme amb el comportament del Sr. Delgado, batle de Calvià.

Vostè és el que té la responsabilitat d'explicar tot el que està succeint. I li diria explícitament que no s'amagui darrera la roca, digui què pensa fer amb el Sr. Antoni Del Olmo? Li pensa demanar o no que dimiteixi com a batle de Santa Margalida?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies. Miri, a diferència de vostè, jo sí li diré què pens fer. Quan qualsevol acusació, qualsevol, estigui provada, per tant, no sigui una calúmia, qualsevol, li puc garantir que som el primer que prendre accions perquè aquest tipus de comportaments no puguin passar a les Illes Balears. Però amb tots els respectes, l'únic que li he dit és que el comportament és el mateix que vostè fa amb la Sra. Nájera, que les causes estan arxivades no és veritat. Aquests dos casos que jo li he explicat estan, avui, a pesar de què el fiscal ha demanat l'arxiu, el jutge no els ha volgut arxivar. Hi ha un constructor que mostra talons, això està *sub iudice* i diu que li ha fet el xalet a la Sra. Nájera, talons. Hi ha senyors que diuen que han tramitat els permisos d'expedients importants d'interès general, que afecten directament la germana de la Sra. Nájera i tot això està *sub iudice*.

Jo no vull condemnar ningú, simplement li deman coherència. I li dic que el mateix que era vàlid a un cas, ho ha

de ser en aquest. Que quan se demostrï qualsevol cas de corrupció, sigui contra la Sra. Nájera, o contra qui sigui, naturalment tots tendrem l'obligació d'actuar. I perdoni, però fins aquí sí que puc aguantar, però que vostès a mi me xerrin d'utilitzar la justícia contra batalla política...

(Remor de veus i rialles)

...a mi? Jo crec que és una línia que hauríem de respectar i crec sincerament que és una exageració.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Si preocupada estava abans de començar aquesta sessió, molt més preocupada estic després de sentir les no respostes del President del Govern de les Illes Balears. De coherència no ens n'ha d'ensenyar, de defensa dels valors democràtics tampoc. Vostès són els que quan condemnen a qualcú del Partit Popular el fan cosa grossa. Això és la seva actitud durant tota la història del Partit Popular. I s'està estenent la connivència seva, com a President del Govern de les Illes Balears, la seva empara, a una situació de corrupció a l'Ajuntament de Santa Margalida, o a 11 batles imputats a l'illa de Mallorca del Partit Popular, el batle de Lluçmajor amb problemes judicials, el batle de Montuïri, el batle de Ciutadella i batles d'Eivissa...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies. Insistesc que crec que la nostra responsabilitat no és ni emparar, ni permetre qualsevol conducta de corrupció a les Illes Balears. Però crec quan afecten ajuntaments o partits que puguin estar coalitzats amb el nostre partit, ni tampoc quan afecta a vostè, crec que és un compromís.

Però miri, amb tranquil·litat, ja està, no, no, que ja està, que ja hem donat l'espectacle que havíem de donar. Ja ha tengut els seus dos minuts. A partir d'ara pot tenir tots els minuts que vulgui, però el que li deman és que som aquí perquè hem demanat un període de sessions extraordinari...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt amable.

I.3) Pregunta RGE núm. 5951/06, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista,

relativa a conveni per al manteniment de cinc projectes de carreteres a Eivissa (I).

Tercera pregunta RGE núm. 5951/06, relativa a conveni pel manteniment de cinc carreteres a Eivissa, que formula el diputat Sr. Joan Boned i Roig del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Des del nostre grup ens agradaria conèixer Sra. Consellera, quin és el contingut d'un suposat conveni signat entre el Govern de les Illes Balears i el Consell d'Eivissa i Formentera per al manteniment de cinc projectes de carreteres a l'illa d'Eivissa? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, miri entre el Govern i el Consell Insular d'Eivissa aquesta legislatura hem firmat en matèria d'inversió i manteniment dels nous projectes de carreteres fins a 3 convenis per suplir, per una banda l'incompliment de la Llei de transferències als consells insulars, l'incompliment per part del pacte de progrés i per altra banda per suplir la manca d'inversió estatal.

El sistema de peatge a l'ombra ens ha obligat a signar un conveni amb el consell insular per transferir el manteniment durant 25 anys a l'empresa concessionària, així com facultar al consell insular funcions de gestió administrativa i autoritzacions administratives per gestions a les carreteres gestionades pel Govern balear. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, jo li demanaria que no se'n vagi per les branques, vostè sap perfectament què li estic demanant. Fa dues setmanes el Consell d'Eivissa i Formentera va anunciar en roda de premsa un conveni, un suposat conveni, signat amb el Govern de les Illes Balears per al manteniment de cinc projectes de carreteres a l'illa d'Eivissa. Aquest anunci va suposar ni més ni manco que més confusió i més manipulació, sense cap dubte, de tot allò que envolta als seus projectes d'autovies a l'illa d'Eivissa.

Fins i tot avui hem pogut llegir en premsa que vostè mateixa Sra. Cabrer deia que havia acabat la manipulació i la demagògia entorn als projectes de carreteres. Podem comprovar que no és cert, que vostès en tenen molta de manipulació i li diré per què. D'aquests cinc projectes suposadament emparats per aquest conveni, tres són concessió

d'obra pública i només un d'ells per un període de 6 anys, no de 25 com s'ha vengut anunciant. Els altres dos, evidentment estan fora d'aquest sistema de concessió, un d'ells està directament finançat per la CAEB i l'altre directament pel Ministeri de Foment, perquè a més és una obra que fa mesos que està acabada. Per tant, aquests dos com dic no són concessió.

Segons el que s'ha anunciat, aquest misteriós conveni permetrà el manteniment d'aquests 5 projectes durant 25 anys. Hi ha algunes coses que ens haurà d'explicar Sra. Consellera, com obligaran les empreses que no se'ls va adjudicar cap contracte de concessió, sinó simplement d'obra? Com mantindran aquests projectes de carreteres si no tenien obligació de fer-ho? I en qualsevol cas, quina empresa es farà càrrec del manteniment de les obres que no són concessió i que no tenen obligació de fer-ho? Com ho faran? Quin concurs han preparat vostès per fer tot això?

Tot això ens ho hauran d'explicar Sra. Consellera perquè és molt mal d'entendre i quan li dic que no faci demagògia, vostè sap perquè li ho estic dient. Vostè em parla de concessió, però li repetesc, hi ha dos projectes que no són concessió i que no sabem què s'empara darrera aquest conveni. Què amaga en realitat aquest conveni? Això és el que ens ha de contar perquè és el que no entén ningú. Com pensen obligar aquestes empreses que facin un manteniment que no tenen recollida en el contracte d'adjudicació que se'ls va fer per construir aquestes carreteres Sra. Consellera. Estan amagant alguna cosa i és el que volem que ens expliqui avui, si és que pot, en cas contrari hem d'entendre i pensar malament, com quasi sempre i si pensam malament solem encertar Sra. Consellera.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, jo crec que vostè està molt confós, no hi ha res, aquí hi ha els tres convenis, dia 10 de maig del 2004, 23 de novembre del 2004 i 19 de juny del 2006. Però hem hagut de fer aquests convenis amb el consell insular per dos motius, incompliment de la Llei de transferències en els consells insulars del pacte de progrés, en matèria d'inversions que vàrem haver de suplir des del Govern de les Illes Balears i l'ofegament per part de l'Estat en matèria de conveni de carreteres.

Vostès estan enganyant contínuament la gent. Ho varen intentar a Mallorca a enganyar amb les carreteres i la gent és feliç per les carreteres de Mallorca aquest estiu. Aquesta és la realitat, el seu debat de carreteres només és aquí dins, a fora la gent està encantada Sr. Boned, se'n vagi pel carrer i per les carreteres...

(Aplaudiments)

Estan encantats per Peguera, per Pollença, per Lluçmajor, per Valldemossa, la gent està encantada. I a Eivissa passarà exactament el mateix, el que passa és que a Eivissa hem hagut de recórrer a un sistema que és el peatge a l'ombra, els eivissencs, a més, s'estalviaran durant 25 anys el manteniment d'aquestes carreteres, però hem hagut de fer aquest conveni amb el consell insular perquè era el competent en matèria de manteniment. Però a vostès que no els agradava gens el peatge a l'ombra, els eivissencs no només tendran les carreteres segures i les inversions fetes, sinó que a més durant 25 anys s'estalviaran el manteniment perquè ho faran les empreses concessionàries de les obres.

Per tant Sr. Boned, deixin d'enganyar la gent. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 5952/06, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni per al manteniment de cinc projectes de carreteres a Eivissa (II).

Quarta pregunta RGE núm. 5952/06, relativa a conveni per al manteniment de 5 carreteres a Eivissa que formula el diputat Sr. Joan Boned i Roig del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Miri el que ens agradaria saber ja que parlem d'aquest conveni, conveni que és molt misteriós, segueix sent molt misteriós. Quina és l'aportació econòmica que fa el Govern de les Illes Balears en aquest conveni...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

EL SR. BONED I ROIG:

...firmat amb el Consell d'Eivissa i Formentera Sra. Consellera?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. L'aportació econòmica està inclosa dins els contractes de concessió de les obres públiques i va en funció del nombre de vehicles que circulen anualment per les carreteres.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Bé, ha quedat molt clar que aquí vostès segueixen fent demagògia, vostès segueixen manipulant, vostès segueixen enganyant, com han fet des del primer moment. O una de dues, o vostès manipulen i enganyen, o algun dels seus representants són ignorants en el tema de carreteres en aquestes illes. No ho podem dir d'altra manera, aquest conveni que vostè m'estava ensenyant i que me deia que el té, no m'ho ensenyi a mi, jo ja sé de què va un contracte de concessió d'obra pública, ho sé perfectament, però alguns dels seus representants no en té ni idea i li hauria de presentar al portaveu del consell que és el que va fer una roda de premsa dient que cinc projectes estaven emparats pel manteniment, cinc, li ho repetesc Sra. Consellera.

Només 3 són concessió d'obra pública, què faran amb els altres dos? Com pensen obligar a les empreses a fer el manteniment d'aquests dos projectes que no són concessió d'obra pública? Vol explicar això, o ens vol dir qui està mentint, vostè menteix Sra. Cabrer? O menteix el portaveu del consell? Ho dirà d'una vegada, o hem de seguir manipulant i enganyant la gent que és el que estan fent des del primer moment, amb les expropiacions, les adjudicacions, les feines, els treballs, amb tot. Estan enganyant, estan manipulant i és l'únic que saben fer i això és el que segueixen fent. I vostès no pretenen altra cosa més que manipular i enganyar. Ho han fet des del primer moment i ara avui encara no ens ha explicat vostè en cap moment, no tan sols l'aportació econòmica...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci.

EL SR. BONED I ROIG:

...que quan és concessió d'obra pública sabem perfectament què significa això i què suposa. El que ens ha d'explicar és com pensen obligar a les empreses que no són adjudicatàries d'una concessió Sra. Consellera, com pensen fer el manteniment dels projectes de carreteres que no són concessió? I segons vostès, si el portaveu del consell no menteix, aquests altres dos projectes també estan subjectes a aquest sistema de manteniment. Això vostè no ho ha explicat. Ho va explicar i va ser portada dels diaris el portaveu del consell, però vostè no ho ha desmentit aquí i ens ha de dir qui mentia, el portaveu del consell o està mentint vostè avui Sra. Cabrer? Digui això clarament.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Miri Sr. Boned, jo crec que està un poc exaltat i no s'ha d'exaltar tant. Jo crec que està un poc nerviós perquè ahir vàrem obrir 4 quilòmetres d'Eivissa a Sant Antoni...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

...I, un moment, i no sabíem si havíem de posar números, 1, 2, 3 i 4, perquè no hi havia 8 carrils, n'hi havia 4, però deien que n'hi havia 8. Durant 4 mesos varen dir que hi havia 8 carrils, una autopista de 8 carrils. S'han cansat de dir-ho aquí dins, però n'hi havia 4, un desdoblament de 4 carrils amb 3 rotondes. Però era una autopista de 8 carrils. Qui enganyava Sr. Boned als ciutadans d'Eivissa? Qui estava enganyant els ciutadans d'Eivissa?

(Aplaudiments)

Aquesta és la realitat. I també la setmana passada vàrem obrir un tram del segon cinturó de Vila i com està la gent? Encantada, encantada està Eivissa. Com està la gent a Eivissa? Encantada està la gent d'Eivissa...

(Aplaudiments i remor de veus)

I aquest és el problema i se'ls està girant en contra, vostès ho saben perfectament. Aquesta és la situació.

Miri, jo crec que la inversió que ha fet el Govern de les Illes Balears a Eivissa és una inversió sense precedents. Vostès varen deixar..., no varen fer res la legislatura passada. Havien de fer una inversió de 1.250 milions de pessetes, ho varen incomplir, nosaltres vàrem haver de fer el primer conveni amb els ciutadans d'Eivissa per aportar aquests 1.250 milions de pessetes. Les infraestructures que s'havien de fer mitjançant el conveni amb l'Estat...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

...no se varen fer, nosaltres vàrem haver de fer el peatge a l'ombra. Aquest peatge a l'ombra, efectivament, inclou el manteniment durant 25 anys, que els ciutadans d'Eivissa, com molt bé va dir el portaveu d'Eivissa, s'estalvia el manteniment durant 25 anys. I per això vàrem haver de firmar un conveni amb el Consell Insular d'Eivissa, perquè la competència del manteniment és del Consell Insular d'Eivissa. I simplement queda aclarit que aquest és el conveni que vàrem firmar.

Per tant, vostès que criticaven tant aquest sistema de contractació, els molesta que diguem que els eivissencs i el

Consell Insular d'Eivissa s'estalvien durant 25 anys el manteniment de les seves carreteres. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.5) Pregunta RGE núm. 5953/06, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a port esportiu a Es Viver.

Cinquena pregunta RGE núm. 5953/06, relativa a port esportiu a Es Viver que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. El passat dia 23, Sra. Consellera, va sortir a exposició pública el projecte del port esportiu del Viver a l'illa d'Eivissa, fins aquí tot sembla normal. L'anomalia es detecta quan comprovam que l'únic projecte que se tramita és una reforma d'un altre projecte que es va presentar ara fa 30 anys. Sí Sra. Consellera, fa 30 anys. I per què ho fan així vostès? Perquè així rebutgen directament dos altres projectes que també s'han presentat, que ni tan sols treuen a exposició pública. Així no hi ha concurs i s'afavoreix casualment a la mateixa empresa que té relació directa amb les empreses adjudicatàries de les autovies d'Eivissa.

Desgraciadament i una vegada més a Eivissa ens trobam que es tramiten projectes en funció d'interessos particulars i no generals. Per tant Sra. Consellera, quins criteris ha seguit el Govern de les Illes amb la tramitació d'aquest port esportiu?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat. Els criteris, un cop analitzat la viabilitat tècnica dels projectes, són els marcats a la nova Llei de ports i que són: transparència, marca concurs públic i marca consens entre les administracions públiques estatal, insular i autonòmica. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, no m'ha contestat per què només tramiten un projecte i que casualment és el mateix empresari que anava a les llistes amb vostès en el Consell de Mallorca i és el mateix empresari que té relació

directa amb les empreses adjudicatàries de les autovies d'Eivissa. Sra. Consellera, contesti a això.

Diu vostè que hi ha d'haver consens entre les administracions. Per tant, supòs que faran cas a l'Ajuntament d'Eivissa que és el municipi allà on està ubicat aquest port i que ha informat negativament en contra d'aquest port esportiu i que ha presentat al·legacions.

I el darrer que ens faltava per escoltar, que se basen en la nova Llei de ports de l'any passat. Evidentment, una llei que té un article específic, tal i com varen fer vostès en el tema urbanístic d'Eivissa, cas Cretu, fet a mida per al port esportiu del Viver a l'illa d'Eivissa. Sra. Consellera, aquest port esportiu va en contra de la normativa municipal d'Eivissa, afecta la posidònia d'Eivissa, concretament a 60.000 metres quadrats i incompleix precisament la Llei de ports que vostè ha fet menció perquè no s'ha aprovat prèviament un pla director sectorial.

Una vegada més Sra. Consellera, la seva conselleria inicia una macro-infraestructura de confrontació social a l'illa d'Eivissa i que ja ha començat. No n'han tingut prou vostès amb les autovies? Li demanem Sra. Consellera també consens amb els ports esportius. Ara encara hi som a temps perquè no ha començat l'obra, o executat després vostès diran que hi ha hagut aldarulls a l'illa d'Eivissa...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Miri Sra. Costa, ja sabem de la seva mania persecutòria cap el Sr. Matutes. És coneguda i com sempre també és coneguda la seva manca de rigor. La corba Matutes que vostè mateixa havia projectat quan era presidenta del Consell d'Eivissa, també la coneixem a la corba Matutes.

(Aplaudiments)

Miri, tres projectes de port esportiu al Viver. Tots tres formen part de l'expedient administratiu, hi haurà concurs públic com marca la nova Llei de ports que ha fet el Partit Popular, però prèviament s'ha de fer informe al Consell Insular d'Eivissa...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

...vinculant. Per favor Sr. President?

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor! Per favor! No voldria cridar a l'ordre a ningú, he dit a ningú, no he dit ningú en concret. Per tant, deixin parlar a la diputada, deixin parlar els consellers i tendrem el plenari amb un respecte cap a les persones i els pensaments.

Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Primer s'ha de fer informe vinculant del consell insular, s'ha fet. Informe de l'ajuntament, no és vinculant, s'ha fet. Informació pública, s'ha fet. Informe de la Comissió Balear de Medi Ambient, que és el pròxim tràmit. Informe vinculant del Ministeri de Medi Ambient, que se farà i que depèn del PSOE. Per tant, transparència, consens entre les administracions i després s'ha de fer concurs públic, allà on tot forma part de l'expedient administratiu. Per tant, no sé què diu vostè.

També li he de dir Sra. Costa que dins el seu partit aquí hi ha diputats asseguts que han fet declaracions a la premsa dient que estan a favor del port esportiu del Viver...

(Remor de veus)

Sí Sra. Abascal, vostè ha dit que estava a favor.

El mateix que dins el Partit Socialista a Vila. Jo li he de dir Sra. Costa que vostè està dient sempre que no a tot, no a les carreteres, no als ports esportius. Però jo li he de dir que no tots els ciutadans d'Eivissa, ni dins el seu mateix partit està tothom conforme que vostè digui que no a tot.

Per tant, jo crec que vostès haurien de canviar d'opinió perquè en cas contrari les coses els aniran més bé malament a Eivissa i per tant reflexionin amb les seves postures que crec que són massa radicals. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 5954,...

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Perdón, Sr. Presidente, por alusiones quisiera poder aclarar, se ha dirigido a mí,...

(Aldarull a la sala)

...Sr. President y ha dicho, sí Sra. Abascal, creo que tengo derecho por lo menos a que quede en acta que la Sra. Consellera miente cuando dice que yo he hecho estas declaraciones.

EL SR. PRESIDENT:

Un momentet, un momentet, un momentet, primer em demana la paraula i abans que jo li digui sí o no,...

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Pero como me ha dicho que no,...

EL SR. PRESIDENT:

Bé, però, si o no, ... tothom està aquí ja interpretant. La Sra. Consellera a vostè no l'ha esmentada, després de,...

(Remor de veus)

... sí, perdoni, perdoni, som aquí jo, eh?, no som a un altre indret, som aquí, som aquí i si l'ha esmentada és perquè vostè ha fet, segurament, menció de qualque cosa,

(Continua l'aldarull a la sala)

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Es verdad.

(S'escolta una veu que diu: "havia dit el que pensava")

EL SR. PRESIDENT:

No obstant això, no vendrà d'aquí, li don un minut perquè digui el que vulgui.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President. Sra. Consellera, usted miente cuando ha dicho esto, miente. Yo hablaba de que los proyectos de puertos podían ser interesantes, no ese proyecto de puerto que usted acaba de mencionar. No tiene nada que ver lo que uno piense, y nuestro partido siempre ha defendido que pueden ser interesantes los proyectos de puertos deportivos, a no concretamente ese puerto deportivo que ustedes están defendiendo anteponiendo los intereses de los ciudadanos de Ibiza a los particulares de un señor que usted por cierto ha mencionado y aquí no se ha hecho referencia a él. Por lo tanto, debe tener una mala conciencia ,...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Abascal.

(Adarull a la sala)

I.6) Pregunta RGE núm. 5954/06, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a residus hospitalaris (I).

Sisena pregunta, RGE núm. 5954/06, relativa a residus hospitalaris que formula el diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, el motiu d'aquesta pregunta com a ningú no se li escapa és el fet succeït ara ja fa un mes i poc d'un abocament de residus hospitalaris a un determinat solar prop de la ciutat de Palma. Tema que, sense perjudici que està en mans de la justícia, també ha de tenir, com és natural, responsabilitats polítiques i el que volem saber és si, donada la dispersió que té ja el nostre sistema sanitari, centres grossos, centres no tan grossos dotats de no tan de personal, si per part de la conselleria corresponent o de l'INSALUD, s'han transmès instruccions clares a aquests centres sobre els diferents tipus de tractament que han de tenir tots aquests conjunts de residus. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

La Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyor diputats, Sr. Crespi, jo crec que a vostè li agradaria que tengués responsabilitat política, però això serà si qualcú ha fet qualque cosa malament a nivell polític, però en qualsevol cas, instruccions no és que se n'hagi indicat cap, simplement el que ha de ser, complir la normativa vigent, que és el decret de l'any 96 sobre ordenació de la gestió de residus sanitaris.

És ver que es va detectar, vostè ho ha explicat, aquell solar a Son Anglada, on hi havia residus hospitalaris, però que en qualsevol cas, si n'hi havia, que és ver, que es va constatar i el primer dia jo mateixa em vaig posar al servei del fiscal i de Medi Ambient per donar tota la informació, en qualsevol cas era per un error del Pla d'eliminació de residus de l'Hospital de Son Dureta que per cert varen aprovar vostès l'any 2001, però és igual, perquè això no és l'important, l'important és que s'està complint el pla i que s'han posat els mitjans adequats per tal que no torni a passar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

El Sr. Diputat té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Bé, jo he escoltat atentament la Sra. Consellera i diu que hi haurà responsabilitats polítiques si qualque cosa s'ha fet malament, bé jo crec que el fet que es dipositassin residus allà on no s'havien de depositar és perquè qualque cosa s'ha fet malament. Després em diu que això no s'ha de tornar repetir, però que no s'ha transmet cap instrucció específica als centres recordant-los que hi ha una legislació. Legislació que se suposa que ja existia, ja existia quan l'Hospital de Son Dureta va cometre un error, vostè ha dit que va interpretar, va cometre un error. És a dir, qualque cosa s'ha fet malament, o no? Qualque cosa s'ha fet malament, perquè uns residus que no havien d'anar a parar a una banda hi han anat a parar.

Qui en té la culpa? Aquest no és el moment ni el lloc per determinar-ho, però qualque cosa no ha funcionat. I vostè vol dir que no ha pres cap mesura que no s'hagués pres abans, vostès o els anteriors, és igual, que permeti creure als ciutadans

que això no tornarà a passar? Idò quan un vol que les coses no tornin a passar pren algun tipus de mesura, no només amb l'Hospital de Son Dureta que curiosament és el que un ha de pensar que té més recursos per fer les coses més ben fetes. Si això passa a l'Hospital de Son Dureta,...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat, moltes gràcies. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Sr. Crespí, li ho repetesc, jo sé que vostè té moltes ganes, però si aquí hi ha hagut un error jo li diré quin és. Un error que, a més, jo li ho diré, és que crec que ni tan sols el treuré políticament, perquè crec que és possible, però que en qualsevol cas existeix, i és que el Pla d'eliminació de residus de l'Hospital de Son Dureta aprovat l'any 2001 per una companya seva, d'escó, en aquell moment consellera de Salut, i la consellera de Medi Ambient, també del pacte de progrés, varen dir que els envasos de medicaments es podien eliminar mitjançant una empresa sense cap tipus de qualificació, una empresa simplement que anàs a reciclar. Això era incorrecte quan es va tractar el mes de febrer, abans fins i tot que sortís la notícia de Son Anglada, Son Dureta ho va rectificar. Aquest és l'error que es va produir. Res més.

A partir d'aquí varen aparèixer les informacions de Son Anglada, ens hem posat a disposició del fiscal i jo crec que el més important, Sr. Crespí, és que a vostès els agradaria, però no és el que vostès diuen, no hi ha una contaminació per residus hospitalaris en el solar de Son Anglada. És clar que qualche cosa s'ha fet malament, però per què vostè m'imputa a mi això que s'ha fet malament quan jo li dic que he complit un pla que em vaig trobar aprovat, aprovat pel pacte de progrés, que s'ha rectificat i en aquest moment, la instrucció que s'ha donat és que es compleixi la normativa i òbviament s'ha rectificat el pla en aquest sentit.

Per tant, Sr. Crespí, jo entenc que això no és el que a vostè li agradaria sentir, però en qualsevol cas és la realitat. Es va detectar un problema, s'ha solucionat i jo crec que mai no s'havia fet el que s'està fent ara i mai no s'havia tingut tan d'esment com ara. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.7) Pregunta RGE núm. 5955/06, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a residus hospitalaris (II).

Setena pregunta, RGE núm. 5955/06, relativa a residus hospitalaris que formula el diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. Crespí i PLAZA:

Sí, si em permet, Sr. President, només un incís i és que la consellera m'ha atribuït que jo tenc gana, i gana no en tenc perquè he anat a dinar abans de venir a aquest ple, per tant gana no en tenc. I vostè ha contestat coses que jo no havia preguntat, li he demanat si havia emès unes instruccions i punt. Perquè clar, jo no sé ara si formular la següent pregunta en el Sr. Font perquè si resulta que no hi hagut cap tipus de contaminació el Sr. Font em dirà, i jo, què vols que faci?, la meua responsable ja em diu que no s'ha contaminat res. M'estranya molt, m'estranya molt, que el fiscal d'aquesta comunitat hagi posat mans a un assumpte absolutament inexistent. Resultarà que tenim fiscals que es fiquen allà on no els toca.

S'ha fet o no s'ha fet qualche cosa malament? Està o no contaminat el solar de Son Anglada? Si està contaminat, quines mesures ha pres el conseller que, li record, a una comissió on va comparèixer per explicar el Pla de residus perillosos ja va sortir aquest tema, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Crespí. Sr. Crespí, vostè s'està adreçant ...?

EL SR. Crespí i PLAZA:

Al Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. PRESIDENT:

Continuï, continuï.

EL SR. Crespí i PLAZA:

... perquè l'altre, anteriorment era una consellera i jo som respectuós amb el sexe de les persones.

EL SR. PRESIDENT:

Continuï, continuï.

EL SR. Crespí i PLAZA:

El Sr. Conseller ja va fer referència a aquest tema a una comissió, per tant jo, com que ara ja estic una mica esparverat, deu ser cosa del mes de juliol, li deman al conseller, creu que hi ha contaminació o no?, i si creu que n'hi ha, que em digui què punyetes pensa fer. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el normal del funcionament del ple de capvespre ..., que fins i tot se m'acaba de formular una pregunta per part del diputat Sr. Andreu Crespí que no figura a l'ordre del dia, no figura a l'ordre del dia, la pregunta darrera del Sr. Crespí no figura,

m'agradaria tornar a la normalitat. Jo també he dinat i també respect els sexes, Sr. Crespí.

Primer de tot ha de saber aquesta cambra, perquè ho hem dit clarament, que no ha estat el fiscal de Medi Ambient que va anar a Son Anglada. El fiscal de Medi Ambient va anar a Son Anglada després que la Conselleria de Medi Ambient anàs a Son Anglada i li oferís al fiscal de Medi Ambient que participàs amb la Conselleria de Medi Ambient. El primer.

El segon. Qui realment ha dit que volia fer sondatge allà vàrem ser nosaltres i ho vàrem demanar al fiscal i ens va autoritzar al cap de dos dies. I hem marcat amb aquestes pautes unes anàlisis i li vaig oferir al fiscal si volia tenir els resultats de les anàlisis i al cap d'un temps em va contestar per escrit i em va dir que sí. I després li vaig dir si volia que empràssim un gestor autoritzat per alinear les coses així com tocava, amb això li contest la pregunta que no havia formulat i m'ha fet.

Ara li contestaré la que m'ha formulat, que em demanava quines actuacions he fet, 23 actuacions. Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Crespí.

EL SR. Crespí i PLAZA:

Jo crec que la pregunta que no ha contestat, sí que l'ha contestada perquè ha dit tot el que havien fet amb el fiscal, qualque cafè també supòs que degueren fer entre tanta conversa. Jo crec que si el fiscal decideix intervenir és perquè veu que hi ha matèria delictiva suficient per intervenir, sinó, si *gratis et amore* o perquè li interessa el medi ambient em pareix que els fiscals no actuen així.

Segona, jo li he preguntat quines, no quantes, Sr. Conseller, quines no quantes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Miri, vostè m'ha demanat moltes coses, si m'hagués fet més preguntes li hagués contestat cada una.

Miri, al fiscal de Medi Ambient, Sr. Crespí, som nosaltres que li enviam els documents. El *Diario de Mallorca* descobreix això dia 22, perdó, dia 13 d'abril. Un solar com n'hi deu haver cents a les Illes Balears perquè hi ha 67 ajuntaments que supòs que precinten x solars a cada ajuntament per no complir, on ningú no sabia que aquest precinte no va ser perquè hi hagués residus, eh?, precintat d'una sèrie d'anys, que es romp el precinte i es descobreix per part dels veïnats i per part del *Diario de Mallorca* que hi ha residus perillosos. S'ha demostrat per les anàlisis que l'acusació que els residus eren contaminats

perquè eren uns residus perillosos, sanitaris, no és ver, no està contaminat de residus sanitaris, primera qüestió. Per tant, sanitat amb aquesta qüestió, res a veure.

Sí que és veritat que les anàlisis que nosaltres hem fet, que ningú no ens va manar fer, que els sondejors que vàrem fer i vàrem enviar al fiscal -nosaltres no a sol·licitud del fiscal, lògicament que està implicat el fiscal, és la seva feina, com la meva- demostren clarament que hi ha una contaminació que pot venir del temps quan allà hi havia una ferralleria, i en base en això hem passat unes anàlisis i uns estudis de com es pot descontaminar, que el fiscal m'ha fet passar al jutjat número dos. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 5956/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a diners a canvi de favors administratius.

La vuitena pregunta RGE núm. 5956/06, relativa a diners a canvi de favors administratius que formula el diputat Sr. Antonio Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Como pueden imaginar esta pregunta también va sobre el asunto de Santa Margalida, tal vez por eso el presidente ha sido el primero en irse de este pleno, nos llama la atención que se vaya de los plenos que tanto le gustan a él, por lo menos en teoría.

La pregunta es si considera el Gobierno de las Islas Baleares que cobrar dinero a cambio de favores de la administración o favores políticos es por sí un hecho reprochable.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, no només considera que aquests fets poden ser reprovables si efectivament són així, sinó fins i tot delictius i si té coneixement d'això vostè hauria de ser el primer que ho duqués a un jutjat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Mire, Sr. Flaquer, durante esta legislatura han ido desfilando ante nosotros una serie de

pelotazos impresionantes de los que quizá el más significativo sea el de Son Espases y hay muchos más de los que no tengo tiempo para hablar. Podemos decir que ha habido un pelotazo cuando nos encontramos con la evidencia de que tras una decisión política hay unos rendimientos económicos espectaculares, y ésta es la legislatura de los enriquecidos, Sr. Flaquer. Conozco a una persona que hace unos años le embargaban hasta los muebles de su casa, se convierte en alcalde del Partido Popular, alto cargo del Gobierno y ahora maneja un entramado societario impresionante, eso sí sólo administrando sueldo público y dietas. El caso de un concejal del Partido Popular que tenía su sueldo embargado y tras tocar el Gobierno ya busca casa cerca del Palacio Episcopal. Siempre tenemos la misma respuesta por parte del Partido Popular, no tienen pruebas, no suelen decir que no es cierto ni se hacen fuertes en que no es cierto sino en que no hay pruebas, sabedores como son de que las transacciones truculentas no se hacen ante notario sino de forma oculta.

Pues bien, ya tienen pruebas al descubierto, el alcalde de Santa Margalida las ha puesto al descubierto y nos ha explicado, nos ha explicado a todos cómo se funciona, les ha destripado los mecanismos de la corrupción, con todo detalle. Tienen las operaciones, los pelotazos y tienen también a los enriquecidos, los conocen perfectamente. Y el sistema está al descubierto una vez más. Esta vez gracias al alcalde de Santa Margalida y desde luego nos sorprende ver que aquí nadie le defiende. El Sr. Presidente ha dejado pasar su turno por dos veces sin defenderlo, se ha dedicado a acusar para tratar de distraer la atención, pero no le ha defendido en ningún momento.

Me gustaría que si usted cree que es defendible, la situación en que está, lo defienda ahora, sino ya sabrá usted.

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Si, gràcies, Sr. President. Sr. Diéguez, jo he d'insistir amb el que li deia abans i amb el que ha insistit també el president en les dues preguntes anteriors. La seva obligació és si efectivament creu que existeixen aquests tipus de conductes és dur-les al jutjat, de la mateixa manera que ho faríem nosaltres i de la mateixa manera que li ha explicat el president a la seva portaveu que serem els primers que, si realment es poden demostrar aquests fets, assumirem o farem assumir les responsabilitats que siguin pertinents.

De la mateixa manera que esperarem que vostès facin el mateix amb aquelles persones del seu partit que els pugui passar el mateix. Però miri, hi ha dues petites diferències entre vostès i nosaltres. Sí, aquestes querelles que el Partit Popular ha posat contra la Sra. Nájera, s'estan pagant amb els doblers privats del Partit Popular. Vostès varen posar querelles a la vicepresidenta per una qüestió i varen posar querelles al Sr.

Matas pagant amb els doblers d'aquesta comunitat autònoma, aquesta és la primera diferència,...

(Petit aldarull a la sala)

...aquesta és la primera diferència entre vostès i nosaltres. I encara hi ha una segona diferència molt més important entre vostès i nosaltres, i és que a la vicepresidenta la justícia l'ha exonerada, de la mateixa manera que la justícia ha exonerat el president de totes aquelles querelles que vostès li varen posar i encara és l'hora que vostès demanin disculpes perquè vostès no tenen ni la categoria, sí, ni la categoria per poder reconèixer, per poder reconèixer quan la justícia els lleva la raó.

Nosaltres en aquest sentit tenim un tarannà molt distint, perquè jo crec, Sr. Diéguez, crec que aquí, en aquest parlament, vostè parla de regidors, parla de batlles, nosaltres ens podríem remuntar a Son Pardo, ens podríem remuntar a molts de llocs ens podríem remuntar, a molts de llocs i tenguí en compte una cosa, aquí a Espanya, a aquest país els vertaders catedràtics de la corrupció tenen un nom i un llinatge i són del seu partit.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 5957/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conseqüències del referèndum sobre l'Estatut català.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta RGE núm.5957/06 relativa a conseqüències del referèndum sobre l'Estatut català que formula el diputat Sr. Antonio Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Es un placer volver a tomar la palabra. Me gustaría también, insisto una vez más, que estuviera aquí el presidente, el presidente de un gobierno que ha sido considerado como un gobierno espía en hecho probado por todos los tribunales que han conocido el caso,...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Seguí, Sr. Diéguez.

(Aldarull a la sala)

Vagi a la qüestió per favor, li deman que vagi a la qüestió.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Pero, Sr. Presidente, si el Sr. Flaquer puede hablar de lo que quiera, si el Sr. Flaquer puede hablar de lo que quiera, puedo hablar de un espía,...

EL SR. PRESIDENT:

Estava dins el mateix context,...Continuï, continuï, Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Bien, le quería preguntar, quería preguntar a la Sra. Vicepresidenta, a la vista del resultado del referéndum sobre el Estatuto de Cataluña, ¿qué consecuencias tendrá sobre sus actividades como consellera dicho resultado?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta.

LA SR. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Aquí l'únic espia que hi ha hagut és el conseller d'Interior amb un maletí espia que espiava tots els consellers del pacte.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estaràs. També, per favor, vagi a la qüestió.

(Aldarull a la sala)

LA SR. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Em cenyiré a la pregunta, Sr. President. Les conseqüències, jo, evidentment no he mirat mai Catalunya, vaig fer una intervenció aquí en el debat a la totalitat de l'Estatut, en el debat d'admissió a tràmit, i vaig dir que l'Estatut no havia de tenir mimetisme amb ningú, que tenim 23 anys d'història democràtica a aquesta comunitat, que havíem de fer un estatut per i per a les Illes Balears i per tant, aquest és l'Estatut que hem fet, amb moltes renúncies i generositat de tots. Per tant, el que passí a Catalunya supòs que els afectarà a vostès i especialment al Sr. Maragall. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Tendría que haber hecho la pregunta más explícita porque no me ha entendido muy bien. Yo lo que quería preguntar es una cosa, tal vez de menor importancia, pero sí que tiene importancia simbólica, es si usted iba a dejar de hacer boicot al cava catalán, después del resultado de las elecciones allí. Porque usted sabe, usted sabe que hace boicot al cava catalán, usted sabe que hace boicot al cava catalán porque cuando usted va a tomarse su ensalada con dinero público añade a ella una botella de champán francés. No de cava catalán que también hay y me he cerciorado en el sitio donde usted eso consume. Le daré más detalles, de Moet

Chandon, 55 euros, pero le diré otra cosa, lo peor ya no es eso, lo peor es que usted haga que las facturas que circulan por su conselleria en vez de tener el concepto "Moet Chandon 55 euros", tengan el concepto "varios 55 euros". Y eso es porque usted sabe que lo que está haciendo está mal. Tanto probablemente por el lado del boicot que sus dirigentes se empeñan en disimular como por el lado de cargar al presupuesto público cosas que yo entiendo que no debería cargar y si las carga por lo menos no les ponga varios, póngale lo que es. Aprenda de su compañero de escaño, que en Rusia lo dejo bien claro. Nada más.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vicepresidenta.

LA SR. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Com que jo admir i respect aquest parlament i la intervenció del Sr. Diputat no mereix cap resposta d'aquesta vicepresidenta ni tan sols li contest.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 5958/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programa PROA a Calvià.

I.11) Pregunta RGE núm. 5959/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dotació per a projectes de cooperació internacional.

I.12) Pregunta RGE núm. 5960/06, de l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'empresa Yanko.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta, RGE núm. 5958/06, relativa a programa Proa a Calvià, que formula la diputada Sra. Aina, bé, la Sra. Aina Rado, no és a l'hemicicle, per tant decau, la pregunta número 10.

També la pregunta número 11 decau.

Passam a la pregunta número 12, RGE núm 5960/06, relativa a l'empresa Yanko que formula la diputada Patricia Abascal i Jiménez del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President. Señoras diputadas, señores diputados. Sr. Conseller, el juez del juzgado número 1 de lo mercantil de Palma ha dictaminado la suspensión de la actividad empresarial de Yanko. Eso significa que a día de hoy Yanko ya no produce y los trabajadores han dejado de acudir a su puesto de trabajo sin saber qué será de su futuro. Desgraciadamente este es un final anunciado, desde que este proceso se inició, durante todo este tiempo usted, Sr. Conseller, se ha negado a dar una respuesta clara a esta situación. En ningún momento ha planteado qué posible solución podría dar para evitar lo que ya se está produciendo, aún así, Sr. Conseller, le volvemos a preguntar.

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Espero que esta vez responda, por el bien de los trabajadores de la empresa Yanko. ¿Qué piensa hacer la Conselleria de Indústria para que la empresa no desaparezca de Mallorca? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Comerç i Indústria.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Joan Cardona):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, com sap vostè molt bé, l'expedient està pendent de l'informe preceptiu del Ministeri de Treball sobre la qüestió que està en aquest moment en litigi, és a dir, sobre l'EDE o l'expedient de regulació d'ocupació, que s'ha demanat a Yanko. Fins que el Ministeri de Treball no faci el seu informe preceptiu com és evident esperarem a veure quines possibilitats ens dóna, quin marge dóna al Govern el Ministeri de Treball del Govern de l'Estat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ.

Gracias, Sr. President. Sr. Conseller, desde que se inició todo el tema, el desgraciado tema de Yanko, usted continuamente ha ido poniendo excusas para decirnos claramente qué es lo que puede o quiere hacer la Conselleria de Industria. Primero que tenía que ser el Juzgado de lo Mercantil, después que no sé qué, ahora tiene que ser el Ministerio de Trabajo. En todo este tiempo, Sr. Conseller, nosotros le hemos hecho interpellaciones, hemos presentado proposiciones no de ley, le hemos preguntado continuamente por este tema y usted nunca ha dado ni una respuesta, ni una posible solución al conflicto. Siempre ponía a alguien por en medio que a usted le impedía tomar decisiones.

El caso, Sr. Conseller, es que a día de hoy la empresa Yanko está cerrada, sus 190 trabajadores están en su casa, no

saben cuál es su futuro. Su conselleria avaló un préstamo de 3 millones de euros para la compra de una fábrica en Pielsa, se supone que este préstamo estaba avalado con la condición de que la marca de Yanko permanezca en Mallorca y no se nos ha contestado nunca si esto es así o no. Si usted se va a presentar o no como posible acreedor en esta situación. En ningún momento, Sr. Conseller, usted ha sido capaz de dar una respuesta clara y no a nosotros, no a nosotros, a los 190 trabajadores y sus familias que son los que a día de hoy tienen una duda terrible de cuál va a ser su futuro. La realidad, Sr. Conseller, que la empresa Yanko, va a cerrar, la realidad es que estas personas se quedarán en la calle o se llevará a cabo un proceso de regulación de empleo que no es satisfactorio y la realidad que una empresa emblemática desaparecerá de Mallorca. Gracias.

EL PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Joan Cardona):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, vostè sap que el Govern està personat en l'expedient de concurs de creditors, i ho sap perquè jo ho he dit aquí dins distintes vegades, cada vegada que vostè ha tret el tema li he comentat que el Govern està personat. El govern no es personarà, és creditor en l'expedient de Yanko pel valor dels avals que en el seu dia es varen fer. Per tant, no digui que no s'ha dit perquè basta repassar el *Diari de Sessions* per veure tot el que s'ha dit, i fora del *Diari de Sessions* també. I vostè sap que el Govern, perquè també s'ha dit aquí i fora d'aquí, està amb els sindicats i actuem conjuntament amb els sindicats. La qüestió és que ara el tema està en mans del seu govern. La qüestió de Yanko està pendent de l'informe del Ministeri de Treball del Partit Socialista, els correspon a vostès ara dir què es fa amb Yanko. Quan donin el marge, quan vostès facin l'informe nosaltres llavors actuarem. I jo esper, pel bé de tots, que sigui un informe que possibiliti que Yanko vagi endavant. Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

II. Interpel·lació RGE núm. 5961/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern de les Illes Balears sobre els fonaments i mètodes utilitzats per forçar el tràmit contra les normes bàsiques que el regeixen.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la Interpel·lació RGE núm. 5961/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista relativa a política general del Govern de les Illes Balears sobre els fonaments i mètodes utilitzats per forçar els tràmits de lleis contra les normes bàsiques que la regeixen. En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, como todos ustedes saben el Gobierno ha presentado dieciocho proyectos de ley de los cuales cuatro han sido declarados urgentes. ¿Cuánto tiempo llevan estas leyes esperando su trámite?, es lo primero que nos podríamos preguntar, ¿se trata de un problema de la maquinaria de este Parlamento, que no ha podido digerir el ingente trabajo remitido por el Gobierno, o simplemente acababan de llegar?

Tenemos que repasar brevemente la cronología de los acontecimientos, y si utilizamos la agenda del presidente para datar el trabajo del Gobierno, podremos ver que hay cuatro acontecimientos que fijan la cronología a este asunto: Sra. Kournikova, Roland Garros, Catherine Zeta Jonnes y Wimbledon, son los cuatro momentos en que los hemos desenvuelto aquí. En febrero de este año 2006, mientras el presidente del Gobierno espía estaba en la Feria de Berlín con la señorita Kournikova, no había ninguna ley en el Parlament, el Sr. Matas estaba, iba a decir con la tenista, pero no era tenista ya la Sra. Kournikova puesto que estaba fuera del ránking de WTA, porque estaba retirada de competición, pues mientras estaba allí no había ni una ley en el Parlament, las urgencias del Sr. President estaban detrás de la Sra. Kournikova, pero no en este Parlament, no aquí, febrero de 2006.

Mientras tanto, los vagos de este Parlamento reclamaban de manera insistente que hubiera plenos adicionales para poder sacar adelante el trabajo de la oposición, y la respuesta del Gobierno, por medio de sus súbditos parlamentarios, fue siempre que no, que las iniciativas de la oposición carecen de importancia y para qué les hemos de dar más tiempo, y lo hemos visto en el pleno de hoy. Mientras tanto, Matas seguía, ya digo, con la Sra. Kournikova.

Durante este último período de sesiones, las comisiones parlamentarias se tenían que suspender unas veces porque la Sra. Vicepresidenta del Govern no quería asistir por considerar comprometidas las preguntas, me refiero por ejemplo a una Comisión de Asuntos Institucionales en la que evidentemente había preguntas comprometidas, preguntábamos al Gobierno acerca de las reuniones del presidente, Sr. Matas, en un yate con el presidente del Tribunal Supremo, se nos dijo posteriormente que eran amigos íntimos, esto es lo que se nos dijo con posterioridad tanto por un miembro del Gobierno como por otro de los que intervinieron en este asunto; y mientras tenía que haber tenido lugar esa Comisión de Asuntos Institucionales, que la Sra. Vicepresidenta no podía ir, estaba paseando por los pasillos de este Parlament, era un día que había un poco de ajeteo con el Estatuto, recordarán. Otra Comisión de Asuntos Institucionales se ha tenido que suspender porque el conseller de Interior no quiso ir y queda para el próximo período de sesiones. Y así podría seguir con todo lo que se ha suspendido por incomparecencia del Gobierno.

En marzo de 2006, un mes después de dejar a la señorita Kournikova, se comienzan a presentar las dieciocho leyes para su trámite ordinario. Y llegamos a Roland Garros, siguiente movimiento político importante del Sr. Matas. Durante el torneo de Roland Garros, mientras el Sr. Matas está en el torneo de Roland Garros, en París, Hotel Crillon, lo conocerán,

señoras y señores diputados, sino miren la televisión, es donde la selección francesa celebra el mundial, quiero decir que es uno de los hoteles más importantes y más caros, propio de familias reales y semejantes, es donde estaba el Sr. Matas. Pues bien, en estos momentos se comienza a preparar el golpe de mano parlamentario, ¿en qué consiste? En que las leyes se tramitarán una vez acabado el plazo de sesiones en plenos extraordinarios, ya que al darse cuenta de que si se tramitan en períodos ordinarios todas las iniciativas del Gobierno se tendrán que hacer plenos adicionales, como reclamaba la oposición; y que si se hace de ese modo tendrían que someterse a control de la oposición, y para evitar dicho control se les ocurre la idea de liquidar los asuntos que le interesan en plenos extraordinarios, de modo que no quepa en ellos el control por parte de la oposición.

La Sra. Estarás se pone al trabajo, contacta con los servicios jurídicos de una casa y de otra casa para que la informen de cómo lo puede hacer y garantizarse su apoyo, en caso de que las previsiones, de que haya protestas por parte de los grupos parlamentarios, y deciden que el argumento que utilizarán para defender su posición será un argumento profundamente político e íntimamente arraigado en lo más hondo del concepto de la democracia, los parlamentarios son unos vagos. Lo mismo que en el período de entre guerras decían los movimientos cuyo nombre no quiero ni siquiera pronunciar aquí, empezaban por eso, la democracia está compuesta por una serie de políticos vagos y corruptos, el mismo argumento, el mismo, porque cuando no se cree en la democracia es fácil que a uno se le escapen conceptos que no deberían ser de uno.

Pues bien, ese será su gran argumento, y si falla, si hay algún problema siempre podrán pedir un informe que saldrá, y lo saben con anticipación, por unanimidad. Para evitar que se comprometiera el prestigio de los servicios jurídicos de nuestro Parlamento, nuestro grupo solicitó que se hiciera un arbitraje. Curiosamente, mientras estamos preparando esta solicitud, el Sr. Matas, se paseaba con la actriz Catherine Zeta Jonnes, en los mismos minutos, cada uno estaba en una cosa, unos tratando de resolver el problema, y otros a lo suyo: Kournikova, Roland Garros, Zeta Jonnes. La agencia del presidente es de un trabajo intenso, como pueden ver, y todavía nos falta el viaje a Wimbledon y el viaje a ver al Papa con los Legionarios.

Durante este último torneo se decide por el Sr. Matas no aceptar las soluciones transaccionadas e ir a lo seguro, obligando, o pidiendo, mejor, que se haga un informe por unanimidad y se zanje el asunto, como si nos encontráramos ante un problema estrictamente jurídico, cuando este problema tiene un alto contenido político, es un fraude de ley jamás visto en un parlamento autonómico.

Entremos en la cuestión reglamentaria, y procuraré ser lo más breve posible. A nadie le puede caber ninguna duda de que en lo que estamos ahora, aunque formalmente no sea así, es un período ordinario de sesiones sin control al Gobierno, y que si la oposición quiere controlar al Gobierno debe pedir plenos extraordinarios que contarán con el filibusterismo del Govern, que obligará a su grupo parlamentario a pedir plenos anestésicos, y hoy tendremos uno de ellos también para tratar de contrarrestar nuestra actividad.

(Remor de veus)

No todo lo que es legal es correcto, por eso existe lo que se llama la figura del fraude de ley, que tenemos que recordarla muchas veces.

Para estudiar la cuestión reglamentaria hay que distinguir dos momentos: antes del 99 y después. ¿Qué pasa en el 99? En el 99 hay una reforma estatutaria, hasta el 99 solamente había cuatro meses de sesiones al año y a partir del 99 pasa a ser ocho meses. Con cuatro meses de período de sesiones era muy difícil que se llevara a cabo una actividad parlamentaria que permitiera sacar adelante un número determinado de proyectos del Gobierno, iniciativas de la oposición, etcétera, y era muy fácil que para eludir esa norma del escaso período de sesiones que se tenía se buscaran trampas y triquiñuelas para poder salir adelante y sacar adelante muchas cuestiones. Pero a partir del año 99, cuando se reforma el Estatuto, la avalancha que había de cuestiones extraordinarias en períodos anteriores deja de existir y solamente hay unos casos muy puntuales en los cuales normalmente se hacen bien las cosas, utilizando convocatorias previas de la Diputación Permanente, etcétera.

Pues bien, a partir del año 99 básicamente o bien hay unanimidad en llevar a cabo las diligencias parlamentarias que se hacen período extraordinario o se sigue el procedimiento normal a través de la Diputación Permanente. Con el sistema que se está siguiendo hasta ahora se está vulnerando, sin ninguna duda, el artículo 61.2 del Reglamento. El artículo 61.2 del Reglamento exige que en la petición de un pleno extraordinario tenga que figurar el orden del día que se propone para una sesión extraordinaria solicitada, y eso, como hemos visto, no se ha hecho aquí, se ha hecho de forma genérica. La celebración de plenos extraordinarios está sometida a una interpretación restrictiva, ya que el artículo 24.4 del Estatuto de Autonomía impide la celebración de plenos fuera del período de sesiones, salvo que se den determinadas circunstancias, y una interpretación amplia de las mismas desnaturalizaría una norma básica de nuestro ordenamiento, sobre la que, además, prácticamente podemos decir que no existe jurisprudencia alguna.

La exigencia de individualización del orden del día por cada pleno extraordinario que se pida no se cumple en la solicitud que hizo el Govern. Además, es imposible que luego se fije un orden del día como proponía el Gobierno, el Gobierno proponía en su escrito “debate y aprobación, si corresponde, de las iniciativas que se relacionan a continuación”, cuando el orden del día debe de ir indicando de una forma más o menos estricta las cosas que se tienen que ir debatiendo.

También se ha vulnerado el artículo 92 del Reglamento, puesto que se han habilitado días, y de hecho todo el mundo es consciente de que estamos en período completamente hábil para todo lo que uno quiera; cuando realmente el artículo 92 de nuestro Reglamento sólo habla de extender términos y plazos y no de generar un período ordinario de forma fraudulenta completa, como se ha hecho aquí. Se vulneran un montón de artículos más, como el artículo 13 del Reglamento, puesto que se priva, sobre todo, del derecho de los diputados a poder intervenir en los plenos de control, si estos plenos se hicieran,

como corresponde, en período ordinario. Si aproximadamente la mitad de las leyes que apruebe este Parlamento se tramitan en período extraordinario, en lugar de llevar a cabo los plenos adicionales, nos encontraremos que nos van a expropiar, mediante la utilización fraudulenta, aunque tenga apariencia legal de determinados preceptos reglamentarios, la posibilidad de ejercer la función de control en la proporción que ordena este Reglamento.

¿Qué busca el Gobierno? Acabaré, y no seguiré con más artículos reglamentarios, puesto que ya hemos hablado mucho sobre ellos y el tiempo se me acaba, ¿qué es lo que busca el Gobierno? ¿Por qué el Govern no ha llamado a la oposición a pactar un calendario y unas leyes? Porque en ningún momento, lo normal habría sido, quiero decir, que el Gobierno, ante una necesidad de aprobar una serie de leyes, llamara a la oposición, llamara a los portavoces de los grupos parlamentarios y les dijera: quiero que se aprueben estas leyes, ¿cuál es la opinión de todos? Y creo que nos podríamos haber puesto de acuerdo en tramitar unas, otras, muchas o pocas, no lo sé, pero determinadas leyes seguro que nos habríamos puesto de acuerdo.

¿Qué busca el Gobierno? Ya lo hemos visto con las primeras leyes, y permítanme un breve resumen de lo que se nos avecina con las leyes que hemos ido aprobando. La ley de licencia de actividades que hemos aprobado, un reconocimiento legal de la prostitución y que los menores de 16 años puedan entrar en establecimientos donde se venden bebidas alcohólicas, las personas que están entre 16 y 18 años puedan entrar en establecimientos donde se venden bebidas alcohólicas, cosa que normalmente deberían de tener prohibido. La ley del deporte, hemos visto que lo que se busca es garantizar los ingresos públicos a determinadas, llamémosle, que se me entienda bien, mafias deportivas en este sentido, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diéguez, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, acabo en veinte segundos, Sr. Presidente. ... en el sentido de una serie de empresas que se dedican a actividades paradesportivas de forma profesional y que ahora no tendrán ningún problema por parte de Intervención para poder cobrar lo que están cobrando del Gobierno. Esto son las urgencias del Govern, prioriza las conveniencias de los empresarios de locales de alterne sobre el buen funcionamiento del Parlamento de las Islas Baleares. No extraña que con estos antecedentes, que el Grupo Parlamentario Popular quiera tener controlado al Govern y lo tenga hoy, a las ocho, aquí control en el Parlament, naturalmente mientras está celebrándose la Feria Erótica, mejor tenerlos aquí controlados, porque con estos antecedentes no vamos nada bien.

(Algunes rialles i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Abans d'entrar al que serien qüestions jurídiques i tècniques en relació amb aquesta proposició no de llei, m'agradaria fer esment que el que ha intervingut amb anterioritat a mi, interpellant-me, era el que més legitimitat té en aquest Parlament i més autoritat moral té per haver malmenat aquest Parlament, essent president durant 19 dies, de dia 12 de juliol de l'any 99 a dia 31 de juliol de l'any 99, amb un cost d'1.232.800 pessetes, i que va fer l'ús històric del parlamentarista espanyol més degradant de la història d'Espanya. Aquest senyor és el que parla avui aquí de malmenar parlaments.

(Remor de veus, alguns aplaudiments i petit aldarull)

Però m'he permès llegir el que va ser la seva intervenció en el debat d'investidura, com a ...

(Remor de veus)

... Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, per favor.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Hi ha nervis. M'he permès, m'he permès ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, per favor, té la paraula la Vicepresidenta, vostè ha parlat i ha dit el que ha volgut, per tant deixi que la Vicepresidenta s'expressi, sempre que sigui dins la correcció.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. El Diéguez deia en el seu debat d'investidura, aquell juliol de l'any 99: "...esper no defraudar-los amb la meva gestió al davant de la presidència d'aquesta cambra"; "...vetllaré perquè la capacitat de diàleg i de respecte a les idees de l'adversari sigui la que presideixi les feines i els debats d'aquesta cambra" per a molts d'anys.

(Remor de veus)

Li contestava, 19 dies després, el Sr. Morales: "...vull agrair al president sortint, Sr. Diéguez, i destacar la seva qualitat humana i la seva disponibilitat al servei d'aquesta institució".

(Aplaudiments i remor de veus)

I a la fi, ara, si els pareix, anirem al debat que pertoca de com es respecta un parlament i de com es fa feina amb la legalitat vigent.

En primer lloc, dia 15 de juny de l'any 2006, el Consell de Govern sol·licità, fent ús d'una potestat que li dona el Reglament, la convocatòria de sessions extraordinàries del Parlament per tal de tramitar disset projectes de lleis i una proposició de llei de transferències de joventut als consells insulars, ho fèiem amb l'atribució que ens dona el Reglament de la cambra i l'Estatut d'Autonomia a l'article 24.4, i del Reglament a l'article 61.2. Així tramitàvem lleis extraordinàriament interessants com que els ciutadans deixin de pagar quasi totalment l'impost de successions o donacions; que puguem ordenar la participació de la joventut a totes les activitats; que puguem parlar d'igualtats d'oportunitats per a la dona; que puguem regular el règim dels ajuntaments; que puguem promoure la cultura de l'esport i combatre el dopatge; que puguem compensar la ciutat de Palma de tot el sobrecoast que suposa ser la capital; de poder regular els temes dels menors en situació de desemparament; de poder regular la funció pública, els cossos i escales, transferències als consells insulars, avaluacions d'impacte ambiental, arxius, museus i d'altres.

Ens pareix que aquesta era una facultat que podíem utilitzar com a Govern i la vàrem utilitzar i a més a més els serveis jurídics de la cambra, amb un informe jurídic verbal, fet pel Lletrat Oficial Major d'aquest Parlament, a la Mesa de dia 21 de juny, va entendre que la petició era acord amb el Reglament i que estava emparada per aquest Reglament del Parlament i per l'Estatut d'Autonomia i per tant va emparar aquest escrit, i no hem demanat res més que fer feina.

Evidentment, des del primer moment els grups parlamentaris de l'oposició, especialment el Partit Socialista, va posar el crit en el cel a l'hora de poder posar-nos a fer feina aquests mesos d'estiu. El primer que varen fer, com és habitual, és matar tots aquells juristes i menysprear aquells juristes que pensin diferent d'ells, cosa que crec que és una mala tàctica. Els lletrats d'aquest Parlament supòs que faran i emetran un informe jurídic, concordant amb el que ha estat aquest informe jurídic verbal que va fer el Sr. Lletrat Oficial en relació amb l'escrit del Govern. Per tant, deia aquest informe jurídic i que jo entenc que és el que hem de tenir esment que la petició s'havia fet d'acord amb el dret, que contenia un ordre del dia, que se sol·licitava correctament i que es motivava la urgència d'aquest document.

Per tant, no hi ha res més a parlar, estam mans a l'agulla. Posteriorment, dia 28 de juny, el Grup Parlamentari Socialista entra un escrit demanant un ple extraordinari que celebrem en aquest moment i progressivament doncs es van fent, d'acord amb el Reglament, els tràmits sempre adequats al que diu el Reglament, que s'han de fer perquè es pugui acomplir la legalitat vigent. Per tant, no feim res més que la feina que ens pertoca que és poder celebrar sessions plenàries extraordinàries, la data de les quals les fixa oportunament, per al debat i l'aprovació si pertoca, doncs la Mesa del Parlament, oïda la Junta de Portaveus, i per tant no estam fent feina més que en allò que ens pertoca.

Passaré per alt temes que ha esmentat el portaveu, als quals ens té habituats l'ex-president del Parlament, a fer des de la tribuna un menyspreu permanent en relació amb si Roland Garros, per cert que també hi era el delegat del Govern, i altres temes que no treuen cap a res, si Legionarios de Cristo, perquè seria degradar el nivell d'aquesta cambra, i no crec que la vicepresidència, que ha estat a més portaveu adjunta al Congrés dels Diputats s'ho pugui permetre, aquesta feina la deix per l'ex-president del Parlament.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Per fixar la posició, té la paraula el representant del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Per donar l'opinió damunt el debat que ens du, que ja provoca una sensació de cansament, perquè duim setmanes discutint el mateix. Nosaltres no podem entendre com s'ha arribat a aquesta situació, no podem entendre com el Partit Popular ha estat capaç de fer arribar aquest Parlament a aquesta situació, ni tan sols podem entendre, fins i tot, com la Sra. Vicepresidenta avui pren la paraula per fer befa de la forma que ha fet i utilitzar aquesta tribuna com si fos un espai de circ per a un pallaso.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Perquè l'única realitat que hi ha aquí és que el Partit Popular té devuit llei fetes, que ell sabrà per què les ha fet aquests darrers mesos i no les ha fet els primers mesos de la legislatura, jo no li dic que no hagi fet feina, jo no els diré mai que són ganduls, precisament jo pens el contrari, jo pens que han fet massa feina, tant de bo no n'haguessin feta tanta durant els primers mesos i no tendríem la hipoteca que tendrem en el futur per la feinada que han fet, per tant no és un problema de fer feina o no fer feina, no és un problema de ser honrats o no ser honrats, no és un problema de fer les coses o no fer coses, basta ja d'utilitzar aquesta terminologia!, és un problema de fer cadascú la feina que considera i uns creuen que aquesta és adequada i uns altres creuen que no és adequada. Perquè els períodes de sessions, senyors diputats, quan hi ha quatre mesos sense períodes de sessions en aquesta cambra, perquè així ho ha volgut l'Estatut d'Autonomia, i per cert, ningú del Partit Popular ni de cap altre partit ha demanat a la reforma de l'Estatut que es modifiqui aquest tema, no és perquè els diputats facin quatre mesos de vacances a l'any; els períodes de no sessions són perquè els diputats facin un altre tipus de feina diferent de la qual fan en període de sessions, perquè puguin consultar la societat civil, perquè puguin entrar en contacte amb les organitzacions socials, amb els ciutadans, amb els seus votants, perquè puguin preparar la documentació necessària per al període de sessions següents.

O és que algú pensa que el mes de gener els diputats fan vacances? O estan preparant la feina que comença ..., i si n'hi ha que ho fan, evidentment no fan el que toca. Com si hi ha un

conseller que no fa feina quan n'hi toca fer no fa el que li toca. Però correspon a membres d'aquest Govern, correspon a membres d'aquest hemicicle utilitzar aquest argument degradant l'activitat política com s'ha degradat durant aquestes setmanes, utilitzant la paraula ganduls com encara s'utilitza en els diaris avui per part del president del Govern, degradant l'activitat política davant la ciutadania? Com hem pogut arribar a això, senyors diputats i senyores diputades, com hem pogut arribar a això?

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

Com hem pogut arribar a fer funcionar durant dos mesos aquest Parlament sense que sigui seriós, fent lleis com a xurros? Ahir, la meva companya diputada Margalida Rosselló va tenir una ponència a les quatre i mitja per una llei i una ponència per a una altra llei a les cinc de l'horabaixa, és una falta total de respecte als grups minoritaris el que s'està fent amb aquest període extraordinari! És una falta de respecte total a la democràcia i als grups minoritaris! Com podem fer la feina ben feta quan hem de treure la de joventut aquesta setmana, no sé quantes en tenc jo la setmana que ve? He de preparar les esmenes de tot per després fer i deixar fer. Això és fer feina seriosa perquè surtin lleis a favor, evidentment si han de sortir les lleis que vostès han fet no importa que les discutim aquí, així els ciutadans estaran contents i ja tendran el que ...,

(Remor de veus i petit aldarull)

..., però si realment les lleis s'han de fer com preveu la democràcia, que és que passin els seus tràmits parlamentaris, que l'oposició jugui el paper que li correspon jugar, que tenguí temps per discutir, fins i tot li diré més, que tenguí temps per consultar els seus assessors, les seves persones que l'ajuden a treballar. Qui trobaré jo el mes de juliol que m'ajudi a plantejar les esmenes de determinades lleis? A quines entitats socials podré jo consultar per saber si les esmenes que vull presentar són esmenes adequades o no? Senzillament, senyores i senyors del Partit Popular, vostès han volgut treure una tasca que no tenien feta i la volen treure ara, d'acord, la treguin com puguin, la treuen malament d'aquesta forma; però, per favor, intentem posar un poc de seny en aquesta cambra, intentem deixar d'utilitzar arguments que l'únic que fan és degradar l'activitat més honrosa que hi ha en aquesta societat que és l'activitat política.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo duc un poquet més de quinze anys de diputat en aquesta cambra i els puc assegurar que mai no s'havia arribat al nivell de barroeria al qual arriba el debat parlamentari. I la veritat és que per a mi l'activitat parlamentària, representar el país, poder

parlar des d'aquesta tribuna és l'honor més gran al qual pot aspirar un ciutadà o ciutadana de les Illes Balears i jo els confés que ja fris de sortir-ne, perquè el que veiem aquestes setmanes no s'havia vist en la vida.

I per si això no fos suficient, surt ni més ni manco que el diputat de diputats, el president del Govern de les Illes Balears i anomena ganduls als representants del poble. I quan diu ganduls no només ho diu a aquesta part, també ho diu als d'aquesta part, perquè als ciutadans els ha arribat que els diputats que, de per si ja viuen bé, es passen quatre mesos a l'any, com a mínim, sense fer feina, aquests i aquests. Però el problema és que els d'aquesta part se'n foten, se'n foten que els diguin ganduls, perquè això entra dins la dinàmica de la dreta de tota la vida que quan els agafen amb una corruptela o quan han de degradar el Parlament de les Illes Balears, la seva resposta és: tots som iguals. Aquesta és la veritat, i aposta els agrada que la política es mogui dins el fang, dins la brutor i ho veim quan són a l'oposició i fins i tot ho veim quan governen, que haurien de ser els primers interessats que no hi hagués problemes, però segueixen degradant la vida política. Perquè això és el que fan, degradar la vida política, degradar l'activitat que hauria de ser considerada més noble i més de servei públic, com és representar el país en el Parlament de les Illes Balears.

Bé, naturalment, això té conseqüències, jo ja no vull entrar en temes jurídics, encara que des de fa vint-i-un dies estam amb aquest règim de sessions extraordinari i encara no se'ns ha passat l'informe per escrit, i ho vull reivindicar, una vegada més, Sr. President, fa més de tres setmanes que el vaig demanar dins la Junta de Portaveus i no tenim l'informe jurídic; però per a mi no és una qüestió jurídica i aquí tan sols no vull dubtar de la imparcialitat dels serveis jurídics, no els pos en dubte, perquè aquesta és una qüestió política. És una decisió del Govern, del Partit Popular, tramitar un conjunt de lleis i vull admetre que els empara l'Estatut i els empara el Reglament, que ho dubt, però ho vull admetre, no ho vull qüestionar, el tema està en una qüestió que plantejava el Sr. Rosselló: l'eficàcia del Parlament, la qualitat de les lleis que han demanat del Parlament. Perquè afectarà els ciutadans, alguna llei afectarà tots els ciutadans i alguna un col·lectiu de ciutadans. I realment unes lleis tramitades tan atropelladament que passen per ponència i comissió amb cinc minuts, quan la feina de ponència i de comissió és entre tots detectar aquells errors que hi pugui haver i proposar qüestions polítiques, que llavors ja el joc de majories i minories s'encarregarà de dir què és el que vol el poble, la majoria del poble en aquell moment.

I això no s'està fent, i ja ens trobam el primer problema, ja tenim el primer problema. La setmana passada va passar per comissió la llei de joventut, va sortir dictaminada i es va aprovar una esmena del PSM i una del PSOE contradictòries, com ho arreglam això? Només hi ha una esmena, ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor.

EL SR. SAMPOL I MAS:

..., només hi ha un sistema: presentar una esmena *in voce* en el plenari, que el Reglament diu que l'han d'acceptar tots els grups parlamentaris. I si seguim amb aquest torça braços i deim que no? Ja la tenim armada! És un tema menor, però exactament pot passar amb un tema de vital importància. Aleshores d'aquí podem fer un nyarro de qualque llei, i estam fent lleis, estam fent normes que han d'afectar el conjunt de la ciutadania. I què han de pensar els ciutadans si tramitam lleis com a xurros, amb aquesta alegria? I aquesta és la qüestió realment de fons, que se'n foten, se'n foten de la imatge que puguin tenir de nosaltres els ciutadans de les Illes Balears i se'n foten de què les lleis que surten d'aquest Parlament siguin autèntics nyarros.

Per tot això, a mi me fa de cada vegada més oi estar aquí.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, li comunic a vostè i a tots els diputats, que l'informe jurídic ja està inclòs dins la carpeta de la Mesa que demà se veurà. Una vegada que la Mesa l'hagi vist, el remetrem a la Junta de Portaveus i vostè i la resta de portaveus, en tendran tota la deguda informació, a més de l'informe en qüestió.

Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Joan Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Ja he dit més d'una vegada que no és tan important el que se diu, sinó des de la posició en què se diu. No és tan rellevant el que se diu, sinó la legitimitat de qui ho diu. I amb això què vull dir? Que vostès, Sr. Diéguez, Sr. Rosselló i Sr. Sampol, són els menys indicats per donar lliçons d'ètica política al Partit Popular. És evident que tenen tot el dret a criticar perquè si un a l'hora de jutjar els altres està fermat a tot el que ha fet i a tot el que ha dit, ningú podria criticar ningú i tampoc no se tracta d'això, tenint en compte que en democràcia el control del poder és fonamental i no només és un dret sinó que és la seva obligació.

Ara bé, reconèixer això no lleva que quan se critica se faci amb una certa prudència i si volen precaució. I en el tema en qüestió vostès tenen totes les de perdre. Vostès no són els més indicats per dedicar al Partit Popular adjectius com: "filibusters parlamentaris, degradadors de la vida pública", o dir que el PP no vol que el Parlament sigui la casa de tots, o dir que el PP vol impedir el control i la fiscalització de l'oposició, com deia la Sra. Armengol divendres passat. I dir falsedats i exagerar comporta una pèrdua de credibilitat i és exagerat i fals perquè precisament amb els vots del Partit Popular ha estat possible que avui se celebri un ple extraordinari com aquest, tot d'una que el PSIB-PSOE ho ha demanat. I dimarts que ve en celebrarem un altre, allà on a proposta del Partit Socialista, podran controlar i fiscalitzar el Govern i ho faran com feia temps no se feia, tendran 12 preguntes enlloc de 6, una moció, una interpel·lació i una proposició no de llei, exclusivament a proposta del PSIB-PSOE.

Per tant, se dona la paradoxa que maldament les seves denúncies i les seves queixes, mai, mai, mai un grup parlamentari havia controlat en un període estival tant a un Govern de les Illes Balears, entre altres coses perquè a ningú li havia passat mai pel cap controlar i fiscalitzar el Govern a l'estiu, mai de la vida. Ara bé, davant la petició del Govern de tramitar unes quantes lleis a l'estiu, convocant un seguit de plens extraordinaris, el PSIB-PSOE, sempre tan mimètic, ha reaccionat d'aquesta *suerte*, primer acusant que els plens extraordinaris són il·legals, la qual cosa és falsa, i després acusant el Govern que no vol ser controlat, la qual cosa també és falsa i de fet, aquest ple demostra que és així.

A més, vostès no són el millor exemple d'acusar el Govern d'impedir el control i la fiscalització per part de l'oposició, no són els més indicats, sincerament. Varen bastar 4 anys de pacte de progrés perquè tothom se'n temés de què era capaç l'esquerra en qüestió de *rodillos* parlamentaris i que eren de 4 eixos. Tothom recorda l'arrogància i la prepotència del pacte i quins eren els afanys per convertir aquest Parlament en la casa de tots. Quina era la democràcia en la qual creia el pacte de progrés? No se'n recorden d'aquells magnífics debats de l'autonomia del pacte de progrés, allà on els distints consellers del Govern del pacte se transformaven en portaveus dels seus respectius grups parlamentaris...

(Aplaudiments)

...i interpel·laven de forma versallesca el President del Govern, Sr. Francesc Antich, President d'un Govern del qual ells mateixos en formaven part. I com quasi a les 12 de la nit, sortia el portaveu de l'únic grup parlamentari de l'oposició, el Sr. González Ortea, després de què els consellers del Sr. Antich haguessin debatut, amb n'Antich, posant blau el PP clar, durant tot el dia. No se'n recorden d'això senyors del pacte de progrés?

I no se'n recorden de l'extremada meticulositat de la Mesa del Parlament en mans del pacte en desestimar les preguntes de control formulades per part del Partit Popular, bastava que veiessin una "i" llatina com a conjunció per acusar el Partit Popular de trampós perquè enlloc d'una pregunta tenia la intenció de fer-ne dues. I no se'n recorden del costum, tot sigui per la major glòria de la democràcia, que va iniciar el pacte de copar la meitat de les preguntes de control i que sempre havien correspost únicament a l'oposició?...

(Remor de veus)

Ara curiosament se'ns acusa a nosaltres de fer auto-preguntes d'auto-bombo, però qui va ser l'inventor d'aquesta perniciosa estratègia?

(Continua la remor de veus)

Qui no se'n recorda de 4 anys allà on el pacte es va dedicar *full time* a criticar el PP i el Govern de'n José María Aznar i això clar se va notar en la seva gestió, fins arribar al paroxisme que la comissió d'investigació pel cas Mapau no varen deixar que el Partit Popular se pogués defensar i per això se varen negar a admetre una sola compareixença de les que havia sol·licitat el Partit Popular, ni una. Eren bons fiscals ells, sí,

eren bons fiscals, fiscals de l'oposició, fiscalitzadors de l'oposició.

Amb aquests antecedents un toca amb les mans que en política el cinisme, d'alguns, no coneix cap límit. N'hi ha que són com aquells defenses, ara està de moda, cas Zidane, n'hi ha que són com aquells defenses que posen blau els davanters i quan el davanter se torna, en què sigui per dir-li ja basta! El defensa se tira en terra, fa tota la comèdia i se queixa a l'arbrit demanant que el tregui a fora. Però a l'arbrit, que en símil utilitzat ve a ser l'opinió pública, a vostès ja fa estona que els té calats. Per tant, no fa falta que faceu tanta comèdia, perquè el cinisme, encara que disfressat de victimisme senyores i senyors diputats té les cames curtes.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Hay dos o tres cosas que se han tocado aquí y aunque sea (...) la pluma vamos a tratarlas. Se nos ha hablado en la rapidez en las respuesta a nuestros plenos, tenían poco remedio con la situación que se ha creado, pero cuando tuvieron otro remedio, como fue caso Rasputín, se pidió una Diputación Permanente y se convocó en septiembre. También recordamos que cuando tienen otro remedio lo utilizan y muy bien.

He oído decir aquí también, que a nadie se le ha ocurrido controlar al Gobierno en verano, he tomado la frase textual porque vale la pena. Yo sé de un grupo parlamentario que ha presentado dos plenos de control al Gobierno, dos, no uno, está por aquí. He visto en esta legislatura también, lo digo por el tema que se ha tratado aquí, a mi me gusta tratar los temas que se tratan. Se ha dicho que hay miembros del Gobierno que suplantán a los portavoces, es verdad, es cierto, yo lo he visto, he visto con mis propios ojos como la Sra. Estarás suplantaba al portavoz del Grupo Parlamentario Popular en la Comisión de Asuntos Institucionales en el tema del Estatut. Lo habrán visto todos, fue una comisión pública. Sí, sí sucede.

Sra. Estarás, la veo hoy muy exaltada, el tema que le he sacado antes, usted sabe que lo he tratado con relativo cariño, es decir no hemos hecho sangre con este tema, lo hemos tratado y ya está, pero no lo hemos tratado con la enjundia que lo podíamos tratar. No comprendo por qué se ha alterado hasta el punto de decir que estamos en una proposición no de ley, usted que ha sido suplente de no sé qué en el Congreso de los Diputados, un cargo muy largo, no lo he acabado de captar todo. Usted que ha sido suplente, adjunta o no sé qué, tendría que saber que esto es una interpelación.

Ha hecho referencia a mi capacidad de diálogo cuando era Presidente y tiene motivos porque es verdad que estuve poco tiempo y no le costó tan caro, le costó mucho más caro al Parlamento, ¿sabe por qué? Ahora se lo diré...

(Remor de veus)

Más caro, mucho más caro, porque tenía cola de diputados del Grupo Parlamentario Popular que se habían quedado sin muchos recursos económicos y había que correr el tema de los ingresos y los salarios y todo esto. ¿Es verdad o no es verdad? Los recibí a todos y puse los primeros pasos para solucionar un problema que cuando nosotros estamos en la oposición, decía el Sr. Cañellas, “para qué hemos de liberar a la oposición”, pero claro, hay talentos y talentos. Y nosotros los recibimos y solucionamos el problema. Efectivamente, hubo cierta capacidad de diálogo.

Me dice que el contenido de las leyes es para... Hombre nome diga..., yo he tomado nota de dos cosas porque ha dicho muchas y no puedo contestarlas todas y menos en este estrecho cauce, para combatir el dopaje. Hombre! Tienen un contrato que dice que si se detecta dopaje en el equipo Illes Balears rescindirán el contrato. Se han detectado, bueno empieza a combatir el dopaje, el otro día estuvimos planteando este tema aquí, no venga aquí ahora a decir que quieren combatir el dopaje, diga otras cosas pero no esto. Y no me diga que van a defender tanto a la mujer, cuando usted misma ha dicho y creo que es una frase muy acertada, “la prostitución es una forma de terrorismo” y el otro día votaron en contra de una enmienda que se hizo aquí, a la totalidad de una ley que lo que estaba haciendo era legalizar las casas de alterne. Esté a lo que toca.

Mire, ¿qué opinan de hacer más plenos? Nosotros hemos pedido de forma repetida que se hagan más plenos, plenos adicionales. Les voy a leer lo que pone el acta de las Juntas de Portavoces, “la oposición pide plenos adicionales, el Grupo Parlamentario Popular, el Sr. Huguet dice: no es partidario de una modificación del calendario de la actividad parlamentaria de este tipo a la mitad de la legislatura, imaginemos al final. Opina que si se considera necesario incrementar el número de convocatorias del pleno de la cámara, lo correcto sería en cualquier caso aplicar el cambio al inicio de la próxima legislatura”.

(Remor de veus)

El acta, ah! La Sra. Estarás también opinó. La Sra. Estarás dice: “confirma la posición del Gobierno que es mantener el mismo ritmo de convocatorias del pleno que la legislatura anterior”. El mismo ritmo, este no es el mismo ritmo que la legislatura anterior, Sra. Presidenta.

Otra Junta de Portavoces, 13 de abril de 2005, dice el portavoz del Grupo Parlamentario Popular: “remarca su convicción de que los hipotéticos cambios a introducir en la dinámica habitual de funcionamiento del calendario de actividad parlamentaria se han de hacer desde el Reglamento, a través de éste, porque éste garantiza la estabilidad y la consecuencia”. Por tanto, el Grupo Parlamentario Popular es contrario a atender la solicitud hecha por nosotros. Esto para unos es el lado ancho del embudo y para otros el estrecho.

Claro, ¿quién ha hecho su trabajo y quién no lo ha hecho? Tanto que hablan de la legislatura anterior, yo echaba de menos... y digo cómo dicen es que durante el pacto de progreso se hizo tal y tal cosa, digo aquí hay algo. Efectivamente hay

algo, el Gobierno anterior presentó 59 proyectos de ley y aquí llevamos, si quitamos esta última tacada, llevamos 18 más las de presupuestos, 20 y algo, llevamos la mitad. ¿Quién no ha hecho su trabajo? Si el anterior Parlamento pudo digerir de los 59, 49 en períodos ordinarios, ¿por qué en esta legislatura no se ha podido? ¿Son peores los de esta legislatura que los de la anterior? No señor, además somos casi los mismos, ¿por qué no? Usted lo sabrá, ¿qué ha cambiado? El Gobierno, el otro Gobierno presentó 59 y sacó 49, éste a mediados de legislatura, cuando nos faltan poco más de 3 meses para acabar la legislatura, pues miren, tiene aquí un taco de 18 leyes.

Miren, con una cosa sí que estoy profundamente de acuerdo y es que aquí el debate, no digo de la alta política, o cosas así, porque también a veces no ha habido mucha alta política, ha habido unos días mejores, otros peores, etcétera, pero el debate de alta política, o el debate político de cierto nivel, realmente aquí, si no está acabado, es muy difícil que lo podamos ver, es muy difícil. Han reventado el Parlamento y lo que podía tener de prestigio social también lo han reventado, porque les da igual. Cuando un Presidente del Gobierno se dirige a la sociedad diciendo...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

...”los parlamentarios son unos vagos” estamos muy mal. Yo no tengo más remedio y creo que es de honor dirigirme al Gobierno y pedirles que recapaciten, que hagan una reconsideración, que vean dónde nos han llevado con esta actuación, que paren todo esto, que tengamos una reunión, que lo reconduzcamos, que veamos lo que es urgente y lo que no, lo zanjemos como Dios manda, como toca y dejemos de ver espectáculos tan bochornosos como los que veremos hoy a partir de las 8 de la tarde. Nada más Sr. Presidente.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, per què me demana la paraula?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Per al·lusions directes amb nom i llinatge.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Es mención, no alusión.

(Rialles)

EL SR. HUGUET I ROTGER:

La interpretació del Reglament la fa el president i no un ex-president.

(Rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Un minut Sr. Huguet...

(Remor de veus)

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies. Sr. Diéguez, jo vull que vostè sàpiga que mantenc de l'A a la Z el que vostè acaba de llegir. Vull que sàpiga que lament molt que ho tregui de context i vull que sàpiga la cambra també que en aquestes actes dic que demà mateix podríem firmar la reforma del Reglament que havíem pactat conjuntament PP-PSOE la legislatura passada, ho he dit per activa i per passiva. I no estàvem parlant de plens extraordinaris, estàvem parlant de canviar les regles del joc i a posta per açò aquestes paraules són de plena actualitat.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estaràs.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Una vegada més dir que no hem fet més que des del Govern fer ús d'una facultat del Reglament, que és demanar que poguéssim tramitar període extraordinari per poder escometre disset projectes de llei i fer feina. Hi ha els que han volgut fer feina, i han fet ús d'una facultat, i n'hi ha d'altres que ha semblat que no volien ajudar-nos a fer aquesta feina perquè s'han absentat de manera reiterada per obstaculitzar aquesta feina.

Diré una altra cosa, si avui el grup que ens dóna suport s'abstentàs d'aquesta cambra, o ho diré d'una altra manera, fessin el que vostès fan habitualment els darrers dies, avui no seríem aquí debatent allò que els interessa a vostès. Però tenim sentit comú i tenim seny i seurem fins al final, debatrem i votarem tot el que proposin a aquesta cambra, ho proposi qui ho proposi, i no en funció de qui ho proposi ens aixecarem i en funció de qui ho proposi ens asseurem, perquè nosaltres som molt seriosos i volem fer feina en democràcia ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Carme García Querol, per favor. Sra. Carme García Querol!

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Com dic, som molt seriosos, i ho demostra aquest petit numeret que tenim ara i altres que vendran durant la meua

intervenció, i el que volem és escometre la feina, la feina que ha demanat el Govern, la que demana el Grup Socialista, en el moment que vulgui, quan marqui el Reglament, i la que demanin altres grups. Per tant, sí que seguiré demanant al Grup Popular que sigui tan seriós com ha estat fins ara i no s'aixequin en tota la sessió, debatin, senyors del Grup Popular, i votin totes les propostes que presenta l'oposició; no facin, com fan alguns, que no creuen en el Parlament, que el malmenen i que només l'utilitzen al Parlament i al servei jurídic quan els dóna la raó.

Anem a veure què hem debatut aquests dies. Debatem tota una sèrie de lleis en què jo ne me recrearé i tampoc no me recrearé en què els serveis jurídics ens han donat la raó i que feim les sessions d'acord amb el que diuen els serveis jurídics, l'informe jurídic ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, per favor, no està en ús de la paraula, pensi el que vulgui però tengui la boca tancada, Pensi el que vulgui però tengui la boca tancada, si és tan amable. Quan tengui l'ús de la paraula podrà dir el que vulgui, com fa sempre, com fa sempre.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President, un altre exemple més del que els deia, senyors del Grup Popular, del que passarà durant aquesta intervenció i que és molt habitual en aquest Parlament, que volen fins i tot callar ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Continuï, Sra. Estaràs.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Un tercer exemple del que passa habitualment en aquesta cambra de qui vol callar a qui, fins i tot al Govern d'aquesta terra. Però bé, ens recrearem en el que va passar fa quatre anys, avui els que parlen de malmenar el Parlament, l'únic que hem demanat és fer feina, l'únic que hem demanat és que es pugui tramitar en ponència i comissió, com fa el Congrés dels Diputats, per cert, en el Senat i en el Congrés es tramiten durant l'estiu projectes de llei en sessió extraordinària i en període extraordinari que demana el Govern, i a cap diputat li passa el que passa aquí en aquest Parlament de les Illes Balears. En aquest sentit, el Congrés i el Senat parlen sempre de períodes extraordinaris i no de sessions, perquè se suposa que una llei té molts tràmits de ponència i de comissió.

Però bé, en definitiva, anem a veure com varen obrir i com varen malmenar el Parlament aquells que avui es queixen simplement perquè hem volgut fer feina. En primer lloc, recordaran una comissió d'investigació que va durar dos anys, per les possibles o presumptes irregularitats en l'empadronament dels ciutadans no residents a les Illes Balears; una comissió d'investigació que es feia en aquell moment per investigar l'oposició, que érem nosaltres, especialment la que els parla. Presidia la comissió una senyora que era la sòcia del despatx que havia fet l'acusació particular, extraordinari, independència i neutral, a més neboda de l'advocada titular d'aquest despatx. I a més de neboda titular d'aquest despatx, la que havia interposat la denúncia, tot un exemple d'independentisme i neutralitat amb una comissió d'investigació que pretenia controlar l'oposició. Per cert, ni una sola compareixença del Grup Popular acceptada, simplement per poder-nos defensar, ni una, només les peticions de compareixença que deien els grups d'esquerra; tot un exemple de tarannà, de democràcia i de bones maneres i de posar el Parlament a *disposició de la causa*. L'única comissió d'investigació que jo conec del món que dura dos anys i que no s'accepta res de l'oposició i que, a més, es ventila amb dos anys condemnant a qui era el seu principal rival a l'oposició, el Sr. Matas, i evidentment jo, la Sra. Estaràs.

Me reservaré els qualificatius de com funcionaven en aquell moment el Parlament, no per culpa de la Mesa ni per culpa dels serveis jurídics, sinó per la culpa de polítics que utilitzen el Parlament *por la causa partidista*.

Segon exemple: el Grup Popular, la passada legislatura, quan era oposició, no li varen admetre 39 preguntes orals davant ple. Actualment només s'han no admès sis. I per què? No s'admetia cap pregunta damunt Petra, el tren de Petra no se n'admetia cap; tampoc damunt el conseller d'Urbanisme d'Eivissa, no sé què passava però no se n'admetia cap damunt consells insulars. Tampoc cap damunt Catalunya, fins i tot n'hi havia un, cap damunt el Prestige, o molt poc damunt el Prestige; damunt Son Serra de Marina no sé per què no es varen admetre, i una que deia per què l'Hble. Conseller d'Educació remet documentació falsa al Parlament, tampoc no es va admetre, no li devia agradar al govern de torn.

Però ara tot s'admet, no es podia parlar de Petra, però de Santa Margalida sí; no es podia parlar de Catalunya, però avui no s'atura pràcticament res, avui s'admet tot, perquè són dues maneres de respectar el Parlament. Fins i tot dues proposicions no de llei no varen ser admeses a tràmit, una perquè es reprovava en aquell moment el president, el Sr. Antich, i una altra perquè no li agradava a la consellera en aquell moment de Salut.

Curiosament, qui contesta més? El Sr. Antich, en aquell moment president, 2,7% de les preguntes contestades. El Sr. Matas, en aquests moments, un 5,5.

Seguim, quan fèiem preguntes damunt quines audiències, quins viatges ha fet tal o qual conseller, sempre es contestava: *los propios del cargo*. I quan nosaltres dèiem i ens queixàvem de què això no era una resposta, el Sr. Garcías, amb una resposta que no té parangó a la història parlamentària, contestava: si no els agrada que el Govern els contesti sí o no,

no facin més preguntes; això és el que ens contestava el Sr. Garcías. És inèdit, però és així, tot un exemple, per cert, de respecte a aquest Parlament.

(*Remor de veus a la sala*)

Però bé, anem a seguir un poquet amb aquest repertori. En el debat de l'Estat, això ja forma part ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estaràs, vagi acabant, per favor.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Sí, vaig acabant. ... de la història del parlamentarisme, el Vicepresident i Conseller d'Economia replicava al Sr. Antich; el conseller de Medi Ambient, consellera, la Sra. Rosselló, replicava al seu president; i el conseller de Treball, el Sr. Grosske, també li replicava, el debat solia durar unes cinc hores i quedaven vint minuts per a l'oposició, tot un exemple de tarannà i de respecte a aquest Parlament.

Set lleis els varen quedar al pacte de progrés en el tinter que els varen caducar, a nosaltres no ens agradaria que ens passàs això i per això hem demanat aquest període extraordinari, perquè no ens quedi cap llei caducada.

I fins i tot episodis de fer, perquè poguessin cabre tots els consellers en aquest *reparto de los panes y los peces*, la modificació d'aquell article 3 de la *Ley de régimen jurídico* que la volien fer per lectura única, però la Sra. Munar els va aturar, ja queda per als epílogs de la història.

I la presidència del Sr. Diéguez, 19 dies, més d'un milió de pessetes, *despidiéndose* i malmenant el Parlament, senyors diputats, això nosaltres no ho farem mai. Només demanam fer feina.

Gràcies, Sr. President.

(*Aplaudiments i remor de veus a la sala*)

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 5962/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital de referència.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon a les proposicions no de llei i, en primer lloc, debatrem la RGE núm. 5962/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital de referència. Per defensar la proposició no de llei, té la paraula la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Grup Socialista presenta aquesta proposició no de llei perquè mai no ha estat explicat en aquest Parlament, amb transparència i amb

honor a la veritat, els motius del canvi de la ubicació de l'hospital de referència. Sempre hem hagut d'escollar excuses, arguments poc sòlids i fins i tot ridículs; així per exemple, hem sentit dir a un membre del Govern que si es fessin les obres de Son Dureta al mateix solar, l'*aspergillus* i la legionel·la provocarien una autèntica pandèmia entre els malalts. Aquesta teoria, totalment peregrina des d'un punt de vista sanitari, que serveix per justificar, com deia, el canvi d'ubicació, no és utilitzada per explicar les obres de l'hospital de Can Misses a Eivissa, dels centres de salut, del mateix manteniment de l'hospital de Son Dureta o de Verge de Montetoro a Menorca. O fins i tot, totes les obres que s'estan produint a les clíniques privades.

Les excuses no poden ser més patètiques i poc científiques, prenent per beneïts a tots els ciutadans. Perquè, aleshores, la pregunta que es pot fer és: per què deixen fer reformes a tots els hospitals públics i privats si existeix un perill sanitari tan greu? Són uns irresponsables els que dirigeixen la sanitat i aquest govern? O és més cert que són uns mentiders convulsius?

Per altra banda, no s'han molestat ni tan sols a estudiar aquest pla funcional que varen dissenyar vostès a Madrid el 2001, i ho hem de recordar, el Sr. Matas, que és absent, com sempre, era ministre i seia a aquest govern del Sr. Aznar, aquest pla funcional que no s'han mirat tenia previst desenvolupar l'obra de construcció del nou hospital al mateix solar, amb tres fases, que permetien la continuïtat de l'activitat assistencial de l'hospital, i es respectaven totalment les demandes expressades en el pla funcional del propi PP el 2001.

Vostès el 2001 ho trobaven bo, no hi havia problemes, aquest pla funcional era fantàstic, i així ho feien constar a totes les pliques que ens varen arribar. Però vet aquí que el 2002 tot va canviar, hi va haver un sopar o un dinarot, a un restaurant, al Sacha, on el Sr. Jaume Matas va prometre als constructors un canvi d'ubicació de l'hospital. Per això, per aquest motiu, instam aquest Parlament a presentar els estudis que han facultat un canvi d'opinió tan radical amb tant poc temps, quan tot semblava consensuat.

Al mateix temps, també demanam que no s'adjudiqui aquest projecte de construcció de l'hospital de referència a Son Espases, ja que el Partit Popular admet, i així està a tots els mitjans periodístics escrit, i molt especialment al *Diario Mallorca*, que: número u, fou una errada la tramitació de l'expedient que adjudicà l'elecció de Son Espases per al nou hospital, això ho diu el Sr. Rodrigo de Santos.

Dos, mai no havien negociat amb el Ministeri de Defensa per a la base General Asensio, mentida que sempre havien defensat en totes les altres ocasions.

Tres, que la negociació de Son Espases començà un mes abans que el tècnic posàs el preu de 27 euros per metre quadrat.

Quatre, el Sr. Matas, absent, anuncià, el 26 de novembre del 2003, l'elecció del terreny de Son Espases; però vet aquí una nova enganyifa, Cort no envià als jutjats ni un sol document de les quatre alternatives presentades a bombo i platerets el setembre del 2003, per la Sra. Castillo, als portaveus de salut, amb els quals jo hi era, a l'ib-salut, ni un en va presentar.

Cinquena, la situació resulta encara molt més complicada quan tenim un informe municipal, de dia 1 de desembre del 2003, que posà el preu i que no va ser mai acompanyat d'un estudi comparatiu de totes les finques anàlogues.

Senyores i senyors diputats, tenim aquí present massa temes boirosos com perquè vostès, senyors de la dreta, se segueixin obstinant a mantenir aquest projecte de Son Espases, el millor que podien fer seria que el retirassin. Però no els deixaran ni els seus amics, perquè els tenen molt ben agafats.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Ramon, té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Puj a aquesta tribuna a parlar, una vegada més, de Son Espases, en aquest dia extraordinari en el qual feim tres plenaris, per tant es demostra que aquella petició reiterada de fer dos plenaris en sol dia doncs no era una cosa tan absurda, ara se'n poden no dos, se'n poden fer tres, això sí de cap de les maneres no hi ha cap possibilitat reglamentària perquè els grups de l'oposició que són minoritaris puguin presentar iniciatives. Aquí el Govern ens presenta, perquè les vegem de males maneres, disset lleis, ens fa que les vegem fora del període ordinari, de tot això ja se n'ha parlat, i el grup majoritari de l'oposició ha trobat la manera que, perquè no es parla exclusivament del que interessa al PP i del que interessa al Govern, també de col·locar alguns temes que li interessin com a grup i que, jo pens també, interessin més a la ciutadania. Per tant, felicitar el Grup Socialista que ha trobat aquesta oportunitat reglamentària, però jo no volia deixar passar l'oportunitat de deixar ben clar que, en tot cas, el Govern ha aconseguit tramitar tot el que li ha donat la gana, el Grup Parlamentari Socialista, que té un nombre de diputats considerable, permet, reglamentàriament, té aquesta possibilitat d'introduir altres temes i els grups minoritaris, doncs, en tot cas, pujar aquí a fixar posició sobre els temes que volen els altres que parlem, no podem nosaltres introduir, triar cap tema, perquè reglamentàriament això no està previst. El que fan aquí crec que tampoc no està reglamentàriament previst, però es fan lligar les coses perquè es puguin tramitar, això sí, de molt manera, sense condicions, sense estudiar realment aquests disset projectes de llei que poden sortir de qualsevol manera.

I bé, el Grup Parlamentari Socialista, amb aquesta proposició fa que puguem tornar parlar de Son Espases, jo crec que ja està bé, que és una bona ocasió per tornar-ne parlar, se n'ha parlat molt, però encara aquest hospital de Son Espases no s'ha començat, encara hi hauria una última oportunitat de recapacitar, encara hi hauria aquesta última oportunitat de no embarcar les finances de la comunitat autònoma en una altre dèficit que molt difícil tendran de gestionar els que vinguin després.

Aquests dies hi ha hagut l'informe de la Sindicatura de Comptes, el qual ha parlat del dèficit que s'ha generat i com s'està generant per part del Govern de les Illes Balears. Tenim

totes aquestes altres obres que es paguen per peatge a l'ombra i tenim aquest hospital semiprivat, aquest hospital privatitzat que també ens endeutarà per a 25 anys, per una decisió absurda, per una decisió absolutament absurda, perquè hi havia un projecte d'hospital a Son Dureta i es canvia, bé, s'ha dit aquí, s'ha publicat, en base a un dinar que es va fer a qualque moment. Jo això no ho puc afirmar, jo no hi era en aquest dinar, no en tenc referències directes, el que sí puc afirmar és que no s'ha donat fins ara ni una sola raó de pes per fer aquest canvi, ni una sola. I això no és que ho diguem des de l'oposició, això ho diu la pròpia Comissió Balear de Medi Ambient, que els obliga a tornar a tramitar l'expedient, segurament perquè no s'havien donat instruccions polítiques i detectaren, la Comissió Balear de Medi Ambient, que ni es justificava la necessitat d'un nou hospital, que no es justificava l'emplaçament i que no s'havien fet estudis de com impactaria aquest nou hospital, això ho arregen *a posteriori*. Els informes i els estudis previs ho arregen *a posteriori*, lògicament aquests informes diuen el que han de dir i han passat les instruccions polítiques. Però efectivament no hi ha ni una sola raó de pes perquè haguem de tenir un hospital, quatre, cinc, deu anys més tard, no ho sabem perquè no s'ha començat, i la reforma de Son Dureta podria tenir perfectament acabada la primera fase a hores d'ara i no hi hauria aquest retard i aquest problema per als pacients, i també, com a contrapartida, aquest negoci per a les clíniques privades que hi ha en aquests moments, perquè no s'han iniciat els treballs de Son Dureta, no sabem si començaran els de Son Espases.

I deia, no hi ha cap raó de pes, però sí evidentment n'hi ha una: el negoci urbanístic de tota aquella zona, la urbanització de Son Espases. Això és l'única raó que hem pogut veure, perquè altres raons de tipus sanitàries, d'altres necessitats no n'hem vist cap ni una. I el negoci immobiliari que comença des de la compra del solar i encara no s'ha donat cap explicació, com es poden pagar 27 euros per metre quadrat en sòl rústic, com es poden pagar? Sé que ho ha fet una altra institució, no ho ha fet el Govern de les Illes Balears, però és una institució pública, com es poden pagar 27 euros per metre quadrat quan les expropiacions de carreteres es paguen a 6 metres, quan el solar per a l'hospital de Formentera es va pagar a 8,1 euros per metre quadrat, per què aquests 27 euros metre quadrat de Son Espases?

Ja dic, encara hi ha aquesta possibilitat de rectificar, sé que no m'escoltarà ningú des del Govern de la majoria del PP, sé que han vingut aquí per treure endavant les lleis que els demana el Govern, tirar-ho endavant de pressa i sense molta discussió i sense fer correccions, i si han d'aguantar un ple extraordinari d'altres temes doncs l'aguantaran amb paciència, però no escoltaran. Però jo no puc deixar de dir, una vegada més, segurament la darrera des d'aquesta tribuna que tinguem la possibilitat de dir-ho, que encara som a temps de rectificar, de renunciar a aquesta autèntica aberració de Son Espases, de tornar al projecte de Son Dureta. Jo crec que els ciutadans de les illes que veurien com pot haver-hi una millora important de les instal·lacions hospitalàries públiques i que pot ser ràpid, ho agrairien; en canvi, l'especulació de Son Espases només ho agrairan, lògicament, els que en facin negoci bé per vendre aquests terrenys o els que en facin negoci perquè tinguin terrenys pròxims.

I fer una referència al primer punt de la proposició, jo crec que es queda curta, Sra. Salom, jo crec que es queda curt aquest punt de la proposició, jo crec que no és suficient, és imprescindible, però no és suficient que el Govern presenti els estudis que permetin afirmar que les obres a l'hospital de Son Dureta tendran riscos d'*aspergillus* i de legionel·la, jo crec que això és una condició necessària però no suficient, perquè si són capaços de presentar-ho, si això és cert la consellera de Salut hauria de dimitir de manera fulminant, no només per permetre obres a tots els hospitals, perquè tots els hospitals tenen obres a qualque moment, és que a l'hospital de Can Misses es fan obres a dos dels quatre quiròfans mentre els altres dos quiròfans segueixen en funcionament. I han tengut la possibilitat de fer-ho a una altra banda, de fer-ho al marge, no són obres als hospitals.

(Remor de veus)

Bé, Sr. President, des d'allà em diuen que això no és ver. També és ver, sí, miri, Sra. Consellera és cert, no és ver, perquè encara les ha anunciat no sé quantes vegades, però no han començat les obres, però de moment no hi ha cap pla de feina que situï els quiròfans a altra banda, està previst i així són les respostes que ha donat el Govern a aquest grup parlamentari, està previst fer les obres al bloc quirúrgic de l'hospital de Can Misses i no tancar el bloc quirúrgic de l'hospital de Can Misses. Per tant, torn a dir el que havia dit, si poden aportar aquests estudis, la consellera de Salut ha de dimitir per irresponsable, si no poden aportar aquests estudis, la consellera de Salut ha de dimitir per irresponsable i mentidera.

Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la Sra. Diputada, la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Aquest és un tema, certament, que s'ha debatut moltes vegades, però crec que només l'hem debatut per una part d'aquest Parlament, per part de l'oposició, perquè hi ha una sèrie d'interrogants que fa molt temps que formulam i que ningú ens contesta, com per exemple, per què el Partit Popular renuncia a un projecte que era del Partit Popular i que tots els grups hi estaven d'acord? Per què un projecte que era bo, quan el Sr. Rodrigo de Santos era l'encarregat del sistema sanitari d'aquestes illes, passa a ser tan dolent justament quan el Sr. Rodrigo de Santos passa a ser responsable d'urbanisme de l'ajuntament que és qui ha de cercar els solars per al nou hospital? Per què canvien de parer en plena campanya electoral, quan ja sabien que no seria el Sr. Rodrigo de Santos qui duria el sistema sanitari en aquestes illes? Per què no han començat encara les obres del nou hospital de referència d'aquestes illes si la consellera de Salut ens promet, per activa i per passiva, que el 2004 posarien la primera pedra d'un hospital nou, modern? Si el 2004 haguessin posat la primera pedra, a hores d'ara hi hauria les parets

mestres, la teulada posada i una bona part del projecte en marxa.

Però tot això no s'ha fet, Sr. Diputat, no s'ha fet, perquè una altra pregunta que quedava en l'aire, i ja hem trobat la resposta tot solets, era: vol el Partit Popular un nou hospital? I la resposta és: no, el Partit Popular no en vol de nou hospital, el Partit Popular utilitza els hospitals de la mateixa manera que utilitza les autopistes, per donar feina als seus amics i a la vegada per transformar aquesta illa en una zona urbana compacta, sense tenir en compte ni patrimoni, ni camp, ni res. Les autopistes són la via central del que ells han dissenyat, la futura Mallorca, i no entenem per què? Per què uns pocs ciutadans i molts d'ells ni establerts en aquestes illes s'han de fer rics amb uns solars i unes obres que els ciutadans d'aquestes illes necessiten ja, necessitam ja un nou hospital de referència. I si no el tenim és gràcies a la Sra. Castillo, al Sr. Matas i a tot el Partit Popular. Si haguessin continuat, -sí que és ver, Sra. Castillo, i vostè ho sap, si el solar no el va triar ni la Sra. Castillo, si a ella li va tocar venir a fer-nos el paper de presentar-nos quatre dibuixets molt bufons i la decisió ja estava presa, si estava així, no era ni seva. Ella ens va prometre que el 2004 posaria la primera pedra, no sé d'on? Per ventura a ca seva sí, però de l'hospital no.

Per tant, aquest hospital, desgraciadament, hem perdut una legislatura, gràcies al Partit Popular. El Partit Popular que va prometre un hospital nou i modern és qui ha fet que els ciutadans de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera no tinguin un hospital de referència en condicions, és el que encara fa possible que a l'hospital de Son Dureta hi hagi quatre malalts a habitacions de dos i de tres. Tot això és gràcies al Partit Popular, i tenim tots els interrogants que no ha contestat mai. Però, com que, ja ho diuen en foraster, *quien calla, otorga*, per tant ens estan donant la raó: la primera promesa va ser la primera pedra el 2004, som a mitjan 2006, no l'hem vista la primera pedra, no l'hem vista.

El pressupost de l'hospital s'ha més que triplicat. El que va gastar l'Ajuntament de Palma, que diran no és el Govern, no, però són dels ciutadans de Palma els doblers que va gastar, el que va gastar l'Ajuntament de Palma amb un nou solar no és de rebut. I darrera tot això hi ha el Sr. Rodrigo de Santos, que era el gran impulsor del projecte que ara defensam des de l'oposició. Per tant, vostès han d'entendre que si no contesten un per un tots els interrogants, nosaltres, no ja tinguem dubtes, n'estiguem ben convençuts que darrera tot això no hi ha res més que una trama especulativa per fer rics uns quants amics més del Sr. Matas.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Intentaré ser fidel a la proposta del meu admiradíssim Sr. Pere Sampol i tractaré de ser rigorós, probablement a risc de ser

avorrit, perquè quan ets rigorós de vegades després te donen el títol d'avorrit.

Jo el que dic és: això no és una interpel·lació a la consellera per debatre per cinc-centena vegada el projecte de Son Espases, això és una proposició no de llei amb dos punts, un que parla d'estudis damunt l'*aspergillus*, de si el Govern té o no té aquests documents, i l'altre que el Parlament insta a no adjudicar el projecte de construcció de Son Espases. I jo me cenyiré al que diu aquesta proposició no de llei.

Com que el grup que la presenta ha esgotat al seu normal portaveu i ara ve l'ex-consellera que ha trobat el nínxol mediàtic amb això de Son Espases, és sempre a totes les fotos i intenta tornar fer punta, jo, tal vegada les seves absències no saben que aquest petit comentari o aquesta resposta que va donar la Vicepresidenta del Govern no era el sí categòric o el no categòric de Son Espases; el sí categòric de Son Espases, a veure si sou capaços de fer un esforç de comprensió i d'entendre, l'hospital de Son Espases, vos ho diré ben clar, ja vos ho va dir la consellera, no té tornada enrera -vos ho diré en castellà: *no tiene vuelta atrás*-, perquè ja vos ho ha dit la consellera, *no tiene vuelta atrás*, ...

(Aldarull a la sala)

... es farà, fins i tot en contra de la seva capacitat de manipular i de fer trullats.

Número dos: la raó, que deia el responsable d'Esquerra Unida i Els Verds, deia, no s'ha donat cap raó per què el nou hospital? Perdoni, dins la democràcia, que tot el dia parlau de democràcia i democràcia, com si fóssiu els paladins i la resta permanentment hem de demostrar que ho som demòcrates, doncs nosaltres deim: la màxima expressió de la democràcia són unes eleccions i nosaltres ens vàrem presentar a aquestes eleccions amb un programa electoral en el qual dèiem un nou hospital de Son Dureta. I complirem el que deim a la màxima expressió de la democràcia d'aquesta comunitat.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

Dit això, diré: amb referència al número 1 de la seva proposta, hauria de saber que els articles 14 i 43.1 del Reglament del Parlament de les Illes Balears li donen la possibilitat de demanar dades i informes o documents que estiguin en poder d'organismes públics o dependents de la CAIB i se li facilitaran sense cap problema.

I amb referència al segon punt, ja ho hem dit ben clar, arguments, si això fos una interpel·lació, aquesta setmana he fet dues coses per respecte a l'oposició i sobretot per respecte al Parlament, que és el que deia el meu admirat Sr. Sampol, i m'he dedicat a tres coses: anar a l'hospital de Son Dureta i parlar amb els caps de servei. Jo la convit a vostè que, a més d'anar escoltar els *coritos*, se'n vagi a Son Dureta i parli amb els caps de servei, i veurà com per aclaparadora majoria, no majoria, per absoluta majoria, li diran, perdonau, no faceu més el ridícul, dedica-vos a fer l'hospital que és el que necessitam. Arguments, hospitals en vertical ja no es fan, ara es fan en horitzontal; els metres quadrats per malalt no són els mateixos que hi haurà destinats a les urgències que nosaltres hem fet amb

les que s'havien de fer. L'estúpida història de sempre de què això ja estaria en marxa, tots els que som a l'administració fa més de tres dies saben que encara no hauríeu ni començat a Son Dureta i saben que si començau, tardareu deu anys, com es va posposar allò de Manacor i com es va posposar allò de Son Llätzer, que si no fos pel Sr. Fiol encara no estaria ni inaugurat.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I a part d'això, avui vos diré una cosa que no vos he dit mai, d'aquesta mentida permanent que el PP estava d'acord amb l'hospital de Son Dureta; perquè resulta que el cap de gabinet del Sr. Rodrigo de Santos era en Miquel Munar, que som jo, i vàrem anar a parlar amb el ministre i el ministre va dir: jo vos vull ajudar, però vull que sapigüeu que no tenc doblers per fer un hospital nou, l'únic que podeu fer és plantejar-ho com a reforma. I en aquells moments hi havia una gran necessitat d'un hospital i vàrem dir: idò farem una reforma. Però no perquè creguéssim que era millor que un hospital nou, això és una demagògia estúpida i falsa de sempre, es va passar exactament per això. Els escenaris varen canviar, hi va haver unes eleccions i aquest govern va guanyar, aquest Partit Popular va guanyar per majoria absoluta amb una oferta. Per tant, no torneu dir que el Partit Popular abans donava suport a la reforma i ara no n'hi dóna; no, a un moment determinat, per poder treure alguna cosa, es va acceptar un plantejament que era l'únic que en aquell moment ens donaven opció, però l'hospital nou sempre ha estat així de clar.

En qualsevol cas, després de parlar amb els caps de servei de l'hospital, me'n vaig anar a La Real, perquè no deveu pensar que tota La Real és un clam a favor dels tres o quatre que surten sempre amb les mateixes pancartetes, i me'n vaig anar amb uns ciutadans de La Real a fer una volta i vàrem fer aquestes tres fotos, mirin: *Vive todo tu tiempo*, el vell Secar de la Real, una façana publicitària magnífica, impol·luta, no té cap tipus de, no l'han ni tocada.

(Remor de veus)

Respire naturaleza, Residencial La Real, Establiments, grup no sé quants, no l'han ni tocada. I la d'un hospital públic, d'un govern legítim, està absolutament malmenada; si això no és polititzar Son Espases que vengui Déu i ho vegi.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Salom, té vostè la paraula.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Senyors del PP, la ciutadania d'aquest país, d'aquestes quatre illes no es mereix uns governants com vostès, no, no se'ls mereix.

(Remor de veus)

Sr. President, deman el mateix empara que se li ha donat a l'anterior persona que ha pujat aquí, que era la Sra. Estaràs i que no ha consentit el Sr. Rotger ni un oh!, perquè me sent

totalment menyspreada, Sr. President. I de veritat que deman, per favor, que se'm respecti, perquè quan jo tenc l'ús de la paraula si hi ha qualque diputat que vol intervenir o qualque conseller que vol intervenir que faci el seu ús de torn d'incidència; però, per favor, que no se m'interrompi.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Igual que la Sra. Vicepresidenta abans, igual.

EL SR. PRESIDENT:

Continuï, Sra. Presidenta, Sra. Diputada.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Deia que no se'ls mereix la ciutadania d'aquestes illes, no se'ls mereix uns governants com vostès, són uns governants que s'han passat tota la legislatura mentint, i no només en el cas de Son Espases, Sr. Munar, no només en el cas de Son Espases. Vostè té dues vares de mesurar, vostè treu el programa electoral i diu que ho duien en el programa electoral allò de l'hospital de Son Espases, no és ver, hi duien un hospital, no a Son Espases. I segon, què passa al carrer Jacint Verdaguer? Sí que ho duien al programa electoral, vostès duien que farien un jardí al carrer Jacint Verdaguer. I què hi posen ara? Quatre carrils. On és el seu programa electoral, on és la seva moralitat, on és, són uns hipòcrites, són uns hipòcrites!

(Remor de veus)

Miri, mai no ha estat l'elecció de Son Espases una elecció neta, una elecció transparent, i tècnica, res de res, Sr. Munar. Els ho recordaré, miri, Joan Seguí, pare de l'arquitecte Joan Tolo Seguí, qui comprà Son Cabrer; fou qui redactà l'informe favorable de Cort a la ubicació del nou hospital de Son Espases. Quina data és aquesta? Il·lustrativa, Sr. Munar, el 26 de novembre del 2003, el mateix dia, repetesc, el mateix dia, senyores i senyors diputats, el Sr. President Jaume Matas anunciava allò que l'innocent tècnic havia escrit i vostès no havien ni respectat ni formes, ni tan sols una cosa tan important com és en una democràcia que s'ha de cuidar. Tot el que vostès fan és groller, és barroer, i amb un objectiu que tenen només d'acontejar, només volen aconseguir econòmicament tots els seus amics. Sí, senyors diputats de la dreta, els seus amics que els tenen ben fermats.

(Remor de veus)

Més coses. De les quatre alternatives de solars proposades per Cort al Govern ni una sola va venir acompanyada per un estudi d'impacte ambiental. Així que en aquest plenari, dia 23 de març del 2004, la Sra. Consellera de Salut mentia, com tots vostès i com tot el Govern, mentia perquè, li puc llegir, ...

(Remor de veus)

Sr. President, per favor.

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Continuï. Per favor, silenci.

LA SRA. SALOM I SOLER:

La Sra. Consellera de Salut deia aquest dia que tenia quatre alternatives, i mentia; no tenia ni informes, cosa que ella afirma -ho poden cercar-, dia 24 de març del 2004, no tenien informes dels quatre solars, no havien parlat mai amb els militars de la base San Asensio, no havien mirat altres "daixones", sinó que, tal i com ha reconegut ara el Sr. Rodrigo de Santos, que deia que, fixi's, el 4 d'octubre el Sr. Rodrigo de Santos deia que "*construirá un nuevo hospital de Son Dureta avalado en 108 millones de euros*", i ho diu *El Mundo*, el mateix que ara diu totes aquestes mentides i les ha aguantat durant tres i busques. Són uns mentiders.

(*Remor de veus i petit aldarull*)

Seguiré. La certificació de l'ajuntament que envià al Jutjat Contencios administratiu número 1, i això sí està demostrat, Sr. Munar, això sí que és científic, no el que vostè ha vingut a fer aquí dalt, demostrà, i ho cito textualment: "*...que no consta -i també és en castellà, Sr. Munar- en el expediente administrativo escrito alguno del Ministerio de Defensa negándose a ceder sus terrenos, ni petición formulada por Cort al Ministerio*". Ho veu, Sr. Munar, com menteixen, ho veu com tenen dues formes diferents de mesurar!

Seguirem, no tenen formes, i un únic fons que tenen, sap quin és l'únic fons que vostès tenen quan (...) vostès? El fons econòmic, el fons econòmic que no té res a veure amb el benestar de la ciutadania d'aquestes quatre illes.

(*Remor de veus*)

Tot, senyors de la dreta, són enganys el que vostès formulen, ...

(*Més remor de veus*)

... amb responsabilitats polítiques per molts d'ohs que vostès facin.

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Perquè, simplement, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Acab, Sr. President. ... l'estratègia d'un partit, el PP, que en aquest cas governa per als interessos d'uns pocs, per als interessos dels amics, però aquests pocs, aquests pocs amics i aquests pocs familiars tenen uns interessos espuris en Son Espases. Per això, senyores i senyors del PP, els deia al començament que la ciutadania d'aquestes illes no es mereix un Govern com vostès que els representi.

Gràcies, Sr. President.

(*Remor de veus i aldarull a la sala*)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, procedirem a la votació. Passam a votar.

Sí, pot votar, Sr. Riudavets.

20 vots a favor, 30 en contra, cap abstenció, per la qual cosa queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 5963/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a ensenyament de llengües estrangeres als alumnes dels centres sostinguts amb fons públics de les Illes Balears.

A continuació debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 5963/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a ensenyament de llengües estrangeres als alumnes dels centres sostinguts amb fons públics de les Illes Balears.

Per defensar la proposició no de llei té la paraula el Sr. Bosch.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. El passat 16 de juny el president Jaume Matas va signar el Decret de mesures per fomentar la competència lingüística en llengües estrangeres dels alumnes dels centres no universitaris de les Illes Balears, sostinguts amb fons públics, el mal anomenat decret de trilingüisme.

Per tal com aquest decret serà d'aplicació per al proper curs 1996-97 i per les raons que explicaré a continuació, el Grup Parlamentari Socialista presenta aquesta proposició no de llei per demanar la seva retirada i la substitució per un pla per millorar l'aprenentatge de les llengües estrangeres, que tenguim en compte les recomanacions dels experts i el nivell actual de coneixement d'aquestes llengües per part dels alumnes.

Vet aquí les raons. El decret de trilingüisme, promogut pel conseller Fiol, té les principals característiques de la política educativa del Govern del Sr. Matas. Primer, una política elitista, pensada per a uns pocs, selectiva i discriminatòria, en detriment de l'escola pública i a favor de l'escola privada. Dos, una política que menysprea la nostra llengua catalana i manipula els sentiments envers la llengua castellana i les llengües estrangeres. Tres, una política educativa que no té en compte la comunitat educativa en el seu conjunt i ignora la tasca pedagògica i l'opinió de mestres i experts. Quatre, una

política educativa que manipula les necessitats reals del món educatiu amb unes finalitats purament electoralistes. Cinc, i a la fi, una política educativa que quan li convé fa cas omís de la legalitat en vigor.

Anem per parts. Primer, el decret de trilingüisme és un decret discriminatori i selectiu perquè no s'enfoca com a una mesura de caràcter general sinó que va destinat a uns centres prèviament seleccionats, l'article 7 estableix la convocatòria i selecció de centres a través d'una comissió i d'uns criteris determinats. D'aquest article se'n dedueix el nombre limitat de centres que hi podran accedir i remetre a possibles convocatòries anuals la incorporació d'altres centres. D'altra banda, en cap moment al decret es fixa si aquest model es generalitzarà, si en fixa terminis, ni diu si podran accedir tots els centres ni quan ni amb quines condicions, per tant queda a la pura discrecionalitat i de la comissió de selecció quins seran els centres que s'hi podran acollir i sobretot quan la comissió pot establir altres criteris complementaris que consideri adients.

A més a més, un dels criteris valora els recursos disponibles, així que encara s'afavoreix aquells centres que comptin amb professorat i amb mitjans a l'abast. La convocatòria afavoreix previsiblement els centres privats concertats que tenen més facilitat per contractar professorat i disposar de determinats recursos. A més a més, la convocatòria no preveu una quota per als centres públics i aquests no tenen opció de recórrer un decisió de la comissió de selecció.

Joan Oliver Araujo, conseller del Consell Consultiu, formula un vot particular al dictamen 91/2006 en relació amb el projecte de decret i en ell parla de la creació d'un veritable subsistema trilingüe dins l'actual sistema educatiu, un subsistema que beneficia alguns en detriment d'uns altres, i diu textualment "que no està disponible per a tots els alumnes de les nostres illes". Diu també, entre d'altres coses, "certament, aquest no és un programa experimental o pilot, sinó una vertadera implantació d'una nova modalitat educativa. Ara bé, aquesta implantació, inicialment per al curs 2006-2007, uns vint centres, inclosos públics i privats concertats, comporta una segregació dins el servei públic educatiu, una segregació injustificada".

Aquest projecte és discriminatori per als centres perquè no tots hi podran accedir; és discriminatori per als alumnes perquè hi podran accedir només en funció que el seu centre sigui un dels seleccionats i per tant contribueix a la segregació. Però és que, a més, és discriminatori per als professors i professores, ja que fuig de la normativa existent en relació amb la catalogació de llocs de treball, la disposició addicional tercera estableix que puguin ocupar llocs de treball sense titulació, només avaluant la trajectòria professional i els coneixements a través d'una entrevista i amb les proves corresponents. Aquest és un sistema totalment irregular que fomenta el favoritisme.

Segon. El Decret menysprea la nostra llengua catalana en tant en quant la posa al mateix nivell que una llengua estrangera. La nostra llengua oficial no pot tenir el mateix tractament que una llengua estrangera, ja que ni els usos ni les funcions ni l'estatus són de cap manera els mateixos, la llengua catalana és i ha de ser un element cohesionador de la nostra societat il·lenca i un signe de pertinença, a l'hora que ha

d'esdevenir un instrument d'integració dels novinguts a les nostres terres.

D'altra banda, el tractament igualitari de les tres llengües xoca de ple amb la Llei de normalització lingüística, quan estableix l'article 1.2: són per tant objectius de la llei fer efectiu l'ús progressiu i normal de la llengua catalana en l'àmbit oficial i administratiu; assegurar el coneixement i ús progressiu del català, com a llengua vehicular en l'àmbit de l'ensenyament. Article 17: El Govern de la comunitat autònoma, a fi de fer efectiu el dret a l'ensenyament en llengua catalana ha d'establir els mitjans necessaris encaminats a fer realitat l'ús normal d'aquest idioma, com a vehicle usual en l'àmbit de l'ensenyament en tots els centres docents. Article 22: L'administració ha de posar els mitjans necessaris per garantir que els alumnes no siguin separats en centres diferents per raons de llengua. I així es podrien citar molts d'altres articles.

També afecta la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries, ja que estableix que l'educació preescolar primària o secundària o una part substancial d'aquestes ha de ser impartida en les llengües regionals o minoritàries.

La defensa dels drets de la nostra llengua és plenament compatible amb el respecte, l'aprenentatge i l'ús tant de la llengua castellana com de les llengües estrangeres, per açò no és de rebut que es manipulin els sentiments dels castellanoparlants o en relació amb l'interès legítim del coneixement de les llengües estrangeres, tot fomentant un fals antagonisme entre llengües i els seus parlants.

Tercer. Aquest decret no té en compte la comunitat educativa en el seu conjunt, el Ple del Consell Insular de les Illes Balears, perdó, Escolar de les Illes Balears, on hi ha representada tota la comunitat educativa, va fer tota una sèrie de propostes que han estat ignorades pel decret: respectar els mínims d'ensenyament en llengua catalana que estableix el Decret 92/1997; foment de mesures organitzatives a nivell escolar; evitar el risc de marginació d'alumnes; implantació progressiva de la llengua estrangera fins a un màxim d'un 20%, etcètera.

La Facultat d'Educació de la Universitat de les Illes Balears també va redactar un informe les consideracions del qual tampoc no es veuen reflectides en el decret.

L'Obra Cultural Balear també va fer arribar al consell unes propostes per a pla integral per a l'aprenentatge d'una tercera llengua, tampoc hi ha res reflectit en el decret. S'hi han manifestat en contra l'Associació de Directores i Directores de Primària, la COAPA, UGT, Comissions, l'STEI, el Departament de Filologia de la UIB, totes aquestes opinions han estat menystingudes.

Només observam una curiosa coincidència entre la patronal Educació i Gestió Escola Catòlica i la Conselleria d'Educació, que la distribució horària de les matèries impartides en llengua estrangera representin entre una cinquena i una tercera part. I també llegim un titular de diari que diu així: "La concertada diu que l'acceptació del trilingüisme serà majoritària".

Quart. Ja ho va dir el Sr. Jaume Matas, que el trilingüisme seria un dels eixos del programa electoral. El coneixement de la llengua estrangera és sens dubte avui una necessitat més, açò no ho posa en dubte ningú i qualsevol que sigui un poc sensible a la realitat de les nostres illes ho reconeixerà. Com també és una realitat que fa anys que l'estudi de les llengües estrangeres està integrat en el currículum. També és cert que s'ha de revisar el seu ensenyament i s'han de posar en marxa noves experiències i oportunitats. Però voler fer veure que a partir d'ara amb aquest decret i només amb l'equiparació horària, sense tenir els mitjans necessaris, sense que es generalitzi a tots els centres educatius i que s'imparteixin només a uns pocs seleccionats, tothom parlarà tres idiomes, és pura fal·làcia, és només demagogia electoralista.

Amb la propaganda del trilingüisme s'està enganant els pares i les mares dels alumnes, vint centres aproximadament, només vint, es podran acollir a aquest decret. Quants més l'any que ve? Ningú no ho sap, ja ens hem oblidat del decret de tria de llengua del primer ensenyament? A quins centres beneficiarà? Els pares i mares han de saber que només uns pocs seran escollits.

Ahir es publicava una carta al director a un diari insular que ens hauria de fer reflexionar, deia, referint-se al Partit Popular, "No ha estat capaç d'identificar una altra manera de fer-se amb la immensa bossa de nous votants que sorgirà a mesura que els immigrants vagin obtenint la nacionalitat espanyola". I jo diria també, amb un sector dels castellano-parlants, que fomentar entre ells la fòbia al català amb l'esperança que després sàpiguen identificar l'únic partit disposat a agranar la que ha estat la llengua pròpia de la nostra terra en els darrers 720 anys.

I cinquè. Aquest decret fa omís a la legalitat, el Sr. Oliver, en el seu vot particular al Consell Consultiu, diu: "L'establiment del projecte de decret d'un subsistema en el qual uns grups d'alumnes de certs centres amb determinades condicions de professorat i amb beneficis i suports que no tenen els altres grups, rebin un ensenyament distint i presumiblement de més qualitat, com el mateix preàmbul s'encarrega d'argumentar, no té justificació ni legal ni constitucional". I en relació amb la Llei de normalització lingüística, diu: "El Govern no està habilitat per adoptar, mitjançant un decret, disposicions que afecten el procés de normalització lingüística establert pel legislador". I també: "Retrocedir en els plantejaments normalitzadors sense autorització del legislador i atesa la situació actual del català no està en mans del Govern".

Que el Govern vol passar per damunt del Parlament és avui més que mai de rabiosa actualitat, ho demostra la manipulació que es fa d'aquest període parlamentari en benefici propi i amb el consentiment de la presidència.

Proposam al Parlament que es retiri aquest decret i que en el seu lloc es faci un pla d'aprenentatge de les llengües estrangeres, però per a tothom, no per a un grup selecte d'escoles i en detriment de l'escola pública; un pla que atengui criteris pedagògics i posi en marxa tot un seguit de mesures possibles, didàctiques, organitzatives, de formació del professorat, pressupostàries, d'ús de les noves tecnologies, de treball en grups reduïts, que tenguin en compte els alumnes amb

necessitats educatives específiques, d'avaluació de les seccions europees, d'intercanvi amb alumnes estrangers, així com tota una sèrie ...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT.

Vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Acab. ... de mesures extraescolars, publicacions, cinema, dibuixos animats, etcètera, que aquestes sí serien efectives per a tothom i en igualtat d'oportunitats.

Senyores diputades i senyors diputats, n'hi hagi prou de demagogia, n'hi hagi prou de propostes discriminatòries i selectives, n'hi hagi prou de voler-se saltar la llei, fem prevaler els principis d'una escola pública, nostra, integradora i de qualitat en igualtat d'oportunitats per a tothom.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions, Grup Parlamentari Mixt, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Mulet.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des d'Unió Mallorquina volem deixar molt clar que compartim aquesta preocupació per l'aplicació del decret de trilingüisme, podem dir, fins i tot, compartim amb vostès l'opinió que, en matèria lingüística, la gestió duita a terme pel Govern de les Illes Balears ha estat un poc embullada, com a mínim, no s'ha acabat d'explicar bé a la societat.

Per a la gent d'Unió Mallorquina la defensa i promoció de l'ús social de la nostra llengua és una qüestió essencial. Des de l'inici de la democràcia i fins i tot quan no hi havia democràcia, molts de nosaltres vàrem lluitar pel reconeixement del dret d'utilitzar la nostra llengua. Unió Mallorquina ha participat en totes les passes legals que han permès que en el dia d'avui la nostra llengua tenguí una bona salut. I seguirem lluitant per aconseguir que les llengües oficials de la nostra comunitat autònoma tenguin el mateix tractament normatiu, cosa que a dia d'avui no passa, com tots sabem.

Dit això, i deixant molt clar que ens preocupa molt tot allò que tenguí a veure amb l'ensenyament, ús i defensa de la nostra llengua i de la nostra cultura, analitzarem la seva proposició. Vostès diuen que el decret de trilingüisme és incorrecte i que per tant el Parlament de les Illes Balears ha d'instar el Govern de les Illes Balears a suspendre la seva aplicació i revisar el seu contingut. Nosaltres no estam d'acord amb aquesta proposta i no hi estam per una sèrie de raons que li exposaré.

La primera raó és que el Govern de les Illes Balears actua des de la seva competència i amb la legitimitat que li donen les

urnes. La segona raó és que, sense dubte, el decret és millorable, però també és cert l'objectiu que se cerca és correcte. Tots estam d'acord amb reforçar el coneixement de la llengua estrangera, les diferències són de forma i no de fons. La tercera raó és que en la redacció d'aquest decret, sense dubte, millorable, hi ha hagut un ampli debat social i s'han recollit aportacions de les parts implicades. I la quarta raó és per millorar una cosa, la quarta raó és que per millorar una cosa no fa falta suprimir-la, és necessari començar a caminar per detectar i corregir les errades.

Miri, jo crec que el decret és millorable en una sèrie de qüestions. La primera qüestió a millorar és que s'ha de garantir en tot moment la normalització lingüística en l'ús de la nostra llengua, no tan sols no admitem ni una passa enrera sinó que lluitarem per seguir donant passes endavant. La segona qüestió és el necessari reforç a la formació en la llengua estrangera dins els futurs mestres i professors, això exigeix recursos humans, tècnics i econòmics. La tercera qüestió és assegurar que no hi haurà alumnes de primera ni de segona, sinó que tots els alumnes podran accedir a la mateixa formació. I la quarta qüestió és continuar mantenint un important nivell d'autonomia per a cada centre educatiu.

Com podrà comprovar, compartim moltes de les seves preocupacions, però entenem que la millor manera de fer feina és corregir el decret, però sense suspendre la seva aplicació.

Unió Mallorquina va ser pionera a l'hora d'estudiar la viabilitat del trilingüisme. Quan la nostra presidenta era consellera de Cultura ja va donar les primeres passes per estudiar les seves possibilitats; el que vàrem poder comprovar és que darrera un objectiu positiu hi havia un camí ple de dificultats, un camí que no es podrà recórrer amb posicions enfrontades. Tots estam d'acord amb el coneixement de la llengua estrangera a les escoles, per tant tenim una feina, una eina, aquest decret del Govern, que no és precisament el paradigma de la perfecció, és un decret millorable, però que s'ha fet després d'un important debat social.

Els torn repetir, s'han de donar recursos econòmics, humans i tècnics per als professors i per a totes les escoles. S'ha d'impedir que hi pugui haver discriminacions. I sobretot, no es pot jugar amb la nostra llengua, Unió Mallorquina ho té molt clar i avui, en coherència amb tot el que he exposat, el nostre grup ens abstenem.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula la Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. He de dir, en primer lloc, que el fet que el Partit Socialista hagi presentat aquesta proposició no de llei dóna l'oportunitat de parlar d'un tema que nosaltres consideram de primera magnitud, perquè demostra clarament que la política d'aquest Govern, ja s'ha dit, és una política elitista, és una política

educativa discriminatòria, en contra de l'escola pública i afavoridora dels centres concertats, a part de ser, evidentment, electoralista i un engany als ciutadans i ciutadanes.

Totes aquestes qüestions que he dit i he repetit les avalaré només amb una lectura del que diu el decret dit de trilingüisme i per tant donar suport a la proposició no de llei que presenta el Partit Socialista. En primer lloc, dir que enganya els ciutadans i ciutadanes perquè aquest decret no és un decret per a tots els ciutadans de les Illes Balears, és un decret exclusivament per a unes escoles elitistes que ja disposen d'uns determinats recursos. Per tant, és clarament una mentida, un engany, dir que la ciutadania o, com a mínim, els infants i els joves d'aquesta comunitat sortiran, entre cometes, amb una competència lingüística que els permeti parlar i escriure bé el català, el castellà i el català. Ho dic perquè això hauria de quedar molt clar, perquè, torn repetir, si es llegeix, basta llegir el decret mateix, en cap moment es dóna cap tipus d'oportunitat que sigui, com dic, una qüestió de totes les escoles, sinó exclusivament d'una sèrie molt elitista i per tant d'uns centres seleccionats.

En segon lloc, dir que qui hi hauria aquí, quin diputat o diputada, quin periodista, quin pare, quina mare, quin ciutadà diria que no considera que a les Illes Balears tots els al·lots i les nines haurien de saber i haurien de tenir competència lingüística en tres llengües, ningú, tothom diria que està molt bé, que és una iniciativa que pot ser positiva, que hem de saber tres llengües; una societat turística, una societat en el segle XXI, on som a la Unió Europea i per tant el tema de la competència lingüística ningú ho posa en dubte, el tema és que això hauria de ser per a tots, per a tots, no en exclusiu per a determinats centres educatius que són i seran per tots els criteris que apunta aquest decret a centres concertats i que ja disposen d'uns mitjans, diríem, importants. Per tant, s'exclou la majoria de la societat i per tant només és per fer un favor a determinats centres educatius.

En segon lloc, voldria també fer referència que si quan he dit que és elitista i per tant a uns determinats centres seleccionats i que impossibilita que els centres públics hi puguin accedir, és perquè basta veure els criteris de participació. Els criteris de participació que diu aquest decret són així de clars, diu, en primer lloc: han d'acreditar els centres la disponibilitat de professorat especialista en competència lingüística necessària. Jo li faré una pregunta a qualsevol persona, no importa siguin del món de l'educació, creuen que l'escola pública té professorat suficient i adequat per tenir, per poder dur endavant aquest decret? No, no, no i tres vegades no.

(Remor de veus)

I si no ho saben, se'n vagin a l'escola pública i ho mirin, perquè es veu que vostès no s'hi passen per l'escola pública, es deuen passejar per altres escoles.

En segon lloc, criteris de participació en aquesta qüestió, que diu el decret; diu: i a més han de tenir recursos disponibles. Tenen les escoles públiques recursos disponibles? No, són insuficients. A altres centres, com per exemple, per dir-ne alguns que avui han sortit al diari, que sí han demanat

participar-hi, Madre Alberta, Sant Francesc, etcètera, sí que tenen recursos, segurament sí que en deuen tenir.

Però una altra qüestió, seguim com li dic amb el que diu el decret, criteris prioritaris que han de tenir, entre d'altres: capacitat de la llengua estrangera, com dic, de la plantilla dels mestres i experiència educativa dels centres relacionats amb la implantació de llengües estrangeres i recursos disponibles que ja he dit abans. Per tant, aquestes qüestions ja donen a entendre que faciliten molt més als centres concertats que als centres públics, on vull repetir que hi ha una manca de recursos important, tant a nivell, en aquest cas, humà com també material.

Per tant, nosaltres considerem que el propi decret clarament és un decret que només està pensat, com dic, per a determinats centres, per seleccionar uns determinats centres i impedeixen a una part importantíssima dels centres públics poder-hi accedir.

Però no acaba aquí la cosa, ja he dit que també era discriminatori i que a més anava a afavorir l'escola concertada i en contra de l'escola pública, perquè ja no només és que els que hi puguin accedir seran només uns determinats centres sinó que, a sobre, els que hi puguin accedir tendran prebendes o una atenció preferent, per tant a sobre encara tendran més possibilitats de formació i intercanvis, més possibilitats d'ampliació de recursos humans, és a dir, més personal auxiliar, més i més. També tendran més pressupost, ho diu el decret, més pressupost per atendre les despeses de funcionament i d'equipament en tecnologies de la informació, etcètera. I tendran també una millora del sistema retributiu del propi professorat.

Per tant, nosaltres considerem que el propi decret clarament és un decret que només està pensat per a determinats centres, per seleccionar un determinat centre i impedeixen a una part importantíssima dels centres públics poder-hi accedir. Però no acaba aquí la cosa, jo he dit que també era discriminatoria i que a més afavoria l'escola concertada i en contra de l'escola pública. Ja no només és que els que hi puguin accedir seran només uns determinats centres, sinó que a damunt els que hi puguin accedir tendran una atenció preferent. Per tant, a damunt encara tendran més possibilitats de formació i intercanvis, més possibilitats d'ampliació de recursos humans, és a dir, més personal auxiliar, més i més. També tendran més pressupost, ho diu el decret, per atendre les despeses de funcionament i d'equipament en tecnologies de la informació, etcètera. I tendran també una millora del sistema retributiu del propi professorat.

Per tant, nosaltres considerem que amb aquesta argumentació referida només a allò que diu el decret, no és un decret fet per a tots els ciutadans, en aquest cas que estan en edat educativa, sinó que està fet exclusivament per donar preferències a un seguit de centres que evidentment, avui mateix ha sortit la llista i majoritàriament són els grans centres concertats d'aquestes illes.

En segon lloc un altre tema per a nosaltres importantíssim i és allò que suposa aquest decret...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor guardin silenci i deixin parlar la Sra. Diputada. Els ho deman per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Un altre tema important és que aquest decret, ja se li ha dit per part de molta gent, jo no repetiré tots els organismes que han dit i han demanat que aquest Decret de trilingüisme se revisés totalment i per tant, se fes el que s'ha de fer per part d'un Govern i que és evidentment, si tenen realment preocupació perquè els ciutadans de les illes surten amb una competència de català, castellà i anglès que realment permeti una bona competència lingüística amb aquestes tres llengües, el que han de fer és fer-ho a totes les escoles, a totes, sense cap tipus de discriminació.

Però vull parlar de la retallada que suposarà aquest decret de les hores de català. És evident que vulnera de la Llei de normalització lingüística, vulnera també el Decret de mínims i com sempre, únicament s'utilitza aquest fet per a un missatge electoralista del Govern del Partit Popular. És a dir, volen dir que aprendre el català és un problema, és una llengua menor i de qualque manera el que s'ha de fer és donar possibilitat al tema de l'anglès. Aquest és en realitat el missatge que se vol donar d'una manera molt simple, però és així, perquè en cas contrari evidentment el que no podria permetre el Govern, en aquest cas també el conseller que està tant així, idè seria que no hi hagués cap tipus de diferència entre el català i el castellà i per tant, que se complís la Llei de normalització lingüística.

Nosaltres tampoc no entrarem en què hi ha hagut un gran rebuig d'una part important de la comunitat educativa envers aquest Decret de trilingüisme. Però per acabar li vull dir que per part nostra donarem suport a aquesta proposició no de llei del Partit Socialista, sobretot perquè..., tornaré dir el que he dit al principi. La política educativa del Partit Popular ha demostrat que l'interès que té envers l'educació és afavorir l'escola concertada enfront de l'escola pública i que en doblers públics se pagarà el beneplàcit d'uns pocs, en doblers públics se pagarà que un parell puguin tenir unes millors competències lingüístiques. I per altra banda s'augmentarà la diferència entre l'escola pública i l'escola concertada. I en tercer lloc, desgraciadament, sempre serà la nostra llengua la que haurà de patir, com sempre el català estarà sempre en inferioritat per aquest Govern.

Per tot això nosaltres considerem que aquest Decret de trilingüisme s'hauria de llevar d'enmig, s'haurà de revisar profundament i si realment se creu amb aquesta competència, idè el que s'ha de fer és dur un decret allà on tots els centres educatius hi puguin accedir i tots els alumnes puguin aprendre aquestes tres llengües amb la normalitat i la realitat necessària d'aquestes illes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. No és la primera vegada, ni fer-hi prop, que parlem en aquesta cambra del mal anomenat Decret de trilingüisme. De fet el passat 6 de juny, en el penúltim plenari celebrat en el marc de la normalitat, el nostre grup va interpel·lar el conseller d'Educació i Cultura al respecte. Així per cert quan tornem, quan tornem al període ordinari de sessions, en el primer plenari normal, es debatrà la moció subsegüent a l'esmentada interpel·lació que varem presentar dia 6 de juny. Una moció, ja ho dic ara, és bastant coincident, per no dir absolutament coincident amb la proposició no de llei del Grup Socialista que avui estam debatent.

Llavors jo crec que és ben clar que ningú d'aquesta cambra desconeix la postura del PSM respecte el Decret de trilingüisme, per tant, em permetran que dediqui la meua intervenció a encarar el problema des d'un altre punt de vista. Em permetran que no repeteixi els arguments que ja he exposat aquí dalt moltes vegades, sinó que intenti que facem entre tots un exercici d'imaginació. Imaginem llavors un Govern que, conscient de veritat de la realitat social i lingüística de les Illes Balears creu convenient que els alumnes de les nostres Illes aconseguixin una major competència en llengua estrangera. Què hauria de fer llavors aquest Govern imaginari? Què hauria de fer per aconseguir de veritat que tots els alumnes de les Illes Balears en acabar la seva escolaritat tinguessin un grau acceptable de coneixement d'una llengua estrangera? En el parer del nostre grup i també en el parer de molts de professionals d'educació i crec que de gran part de la societat d'aquestes illes, hauria de partir de tres premisses bàsiques i que són molt clares i senzilles. Primer, la normativa es fa per a tothom. Segon, la normativa en cap cas pot suposar un retrocés de l'ensenyament de la llengua catalana, emparat per cert no tan sols per la Llei de normalització lingüística i pel Decret de mínims, sinó per l'article 3.3 de l'Estatut d'Autonomia. I tercer punt, la normativa ha de tenir com a objectiu que al final de l'escolaritat tots els alumnes coneguin abastament les dues llengües oficials i en aquest cas una llengua estrangera.

Establerts aquestes tres principis bàsics, aquest govern imaginari a què m'estic referint posaria en marxa un pla d'actuació per a tots els centres educatius i així consultaria primer de tot als centres, a les associacions de pares i mares, les associacions d'estudiants, els sindicats de l'ensenyament. Demanaria informes a la Universitat de les Illes Balears, al moviment de renovació pedagògica, a pedagogs de reconegut prestigi. Després com a tercera passa proposaria un esborrany de mesures concretes, al qual tota la comunitat educativa hi podria fer aportacions. Finalment aquest govern imaginari prendria una decisió i com estam, malauradament, en un exercici d'imaginació, res que veure amb el Govern real, podem suposar quines mesures concretes es posarien en marxa. Primer de tot establiria que per augmentar la competència lingüística en llengua estrangera tots els centres han d'impartir la matèria en grups reduïts de com a màxim 10 alumnes. En conseqüència, augmentaria les plantilles de professorat d'anglès a tots els centres, a fi de fer possible els grups reduïts.

Açò suposaria un augment de la despesa de professorat naturalment, però aquest govern imaginari ho assumiria sense cap problema i retallaria per exemple despeses en infraestructures faraòniques innecessàries, per mor que de veritat i no només de boqueta prioritzen l'educació en una llengua estrangera.

A més d'açò, aquest govern imaginari establiria un calendari per a tots els centres, a fi que progressivament s'introduís una segona matèria a impartir en llengua estrangera, sense que això suposés en cap cas un retrocés en l'aprenentatge de la llengua catalana. Paral·lelament el govern imaginari de les Illes Balears deixaria ben clar a la comunitat educativa i a tota la societat en general el seu compromís amb la normalització lingüística, el seu compromís amb el compliment d'aquest article que he esmentat abans, l'article 3.3 de l'Estatut d'Autonomia, la Llei de normalització lingüística i el Decret de mínims. Així mateix, a més d'aquesta proposta de grups reduïts, que això és eficaç i possible. I de l'augment horari en llengua estrangera per a tots els centres, sense reduir l'aprenentatge de la llengua catalana, el govern imaginari de les Illes Balears posaria en marxa un llarg llistat de mesures complementàries i efectives. Activitats extra-escolars en llengua estrangera subvencionades pel Govern. Campaments d'estiu en llengua estrangera subvencionats pel Govern. Campus esportius en llengua estrangera subvencionats pel Govern. Intercanvis escolars en centres estrangers subvencionats pel Govern. Beques i ajudes per a activitats a l'estranger. Edició, difusió i aplicació de material informàtic, bibliogràfic, videogràfic en llengua estrangera. Convenis amb empreses per potenciar l'ús lingüístic en llengua estrangera per a alumnes de formació professional en pràctiques. Etcètera.

Però naturalment açò no basta perquè també hem de ser conscients que als centres educatius li passa el mateix que li passa al Govern, que tots ens defensam un poc en anglès, però que ningú el domina. Per tant, necessitam molta formació al professorat que no és específic d'anglès. Per tant, hauríem de fer activitats formatives específiques en els centres de professors. Reducció de la jornada lectiva per al professorat que realitza estudis d'idiomes. Llicències d'estudis específiques i més llicències d'estudis per a formació lingüística en llengua estrangera. I com he dit, naturalment tot açò tindria un cost elevat, ho hem d'assumir. Però naturalment aquest govern imaginari assumiria la despesa, ja que és un govern que es gasta milions i milions en autopistes i com que en el seu programa electoral du el trilingüisme, naturalment voldran complir el seu programa electoral i no els sabrà cap greu retallar d'aquestes autopistes, que algunes no estaven en el seu programa electoral, o hospitals per exemple.

Per tant, doblers n'hi ha, no hi ha problema econòmic, aquest govern imaginari compleix el seu programa electoral i posa doblers per tot açò que he dit. Cap problema econòmic. I problema polític? Cap ni un, en aquesta cambra tots hi estariem d'acord, cap problema polític. El Consell Escolar de les Illes Balears? Tots hi estarien d'acord, cap problema allà tampoc. El Consell Consultiu? Per unanimitat, ca problema ni un. Llavors senyores i senyors diputats, açò és allò que un govern que de ver volgués potenciar la capacitat lingüística en llengua estrangera dels alumnes de les Illes Balears faria, o intentaria almanco fer. Però no és el que està fent, ara han de sortir de

terra de meravelles i enfrontar-nos amb el Govern real que tenim aquí davant. I aquest Govern real empra la llengua estrangera només com una excusa, simplement i malauradament com una excusa. El Govern real, el Govern del Partit Popular no li importa en absolut, els ho assegura, no els importa si els alumnes d'aquestes illes tenen capacitat en llengua estrangera, no els importa gens.

Què és el que els importa? Ho han repetit moltes vegades, però estic obligat a dir-ho, aquest Govern amb el Decret de trilingüisme pretén dues coses, només dues, senzilles i les podem dir en un llenguatge molt planer perquè tothom ho entengui. En primer lloc, obrir una porta per quan sigui necessari poder arraconar l'ensenyament de la llengua catalana, fins ara com a mínim el 50%, ara ja no importa, almanco ja no importa, ho deixam així. Segona cosa, afavorir alguns centres molt concrets, n'han anomenat alguns, jo no n'anomenaré cap, però tots sabem a qui ens referim, centres d'elit, centres elitistes, centres amb enormes instal·lacions, centres que naturalment el català per a ells és una nosa i aquest Govern s'hi ha adreçat i els ha dit: "no us preocupeu, llevarem aquesta nosa". Açò són els dos únics objectius, llevar aquesta nosa en alguns centres elitistes i obrir una porta per arraconar la llengua catalana.

Jo sé que ho intentaran fins al final, sé que no ho aconseguiran perquè encara hi ha una societat sana que açò ho intentarà impedir. No m'allargaré més, donarem suport a aquesta proposició no de llei perquè una vegada més aquest Govern ha fet de l'educació un camp de batalla, ha creat problemes allà on no n'hi havia. I ha emprat, açò és el més greu, la normativa educativa no en bé de tots, com seria de justícia, sinó en bé només d'uns pocs i aquests són, malauradament, els de sempre.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Una breu intervenció perquè no seria fidel a mi mateix si seguís aquí assegut, callat i escoltant les coses que aquí s'han dit, per ventura és el que oportunament convé fer i deixar que els grups tinguin un debat polític i el Govern mira des de la barrera. No és el meu estil ara, ni ho ha estat mai i no ho serà mai, per bé o per mal. Jo no puc estar d'acord pràcticament en res d'allò que s'ha dit aquí i lament que el nivell de comprensió d'allò que se pretén per part del Govern sigui tan baix i arribi tan poc als diputats que han intervingut i tinguin una opinió tan manifestament contrària sobre els (...) plans del Govern per arraconar la llengua catalana.

I sobretot per una acusació que no puc acceptar, una acusació d'elitisme i afavoriment als col·legis concertats, arribant al cinisme de pujar a aquesta tribuna i donar per cert noms fins i tot de centres, que és veritat que han demanat

participar d'aquest projecte, però és més veritat que això que el termini encara no ha acabat. Per tant, és un exercici de mentir, exercici que aquí se fa habitualment, pujar aquí a dir que només se fa feina per als centres concertats i per als centres elitistes. Quan acabi el termini de presentació dels centres que volen participar d'aquest decret, se veurà quants de centres són concertats i quants de centres són públics i se podrà dir si efectivament a aquest decret només s'hi hauran pogut acollir els centres concertats, o també s'hi hauran acollit centres públics. Si fora així, jo esper que la diputada verda pugi aquí a dir que ha mentit a la cambra i que ha fet un judici precipitat, equivocat..., òbviament no ho farà perquè no és el seu estil reconèixer quan no se diu la veritat. No ho farà, bé és igual, va per ella, ja sabrà què pot fer i el que no pot fer.

Se fan acusacions molt greus sobre ajudes a un grup de privilegiats, però s'ignora el gran esforç que s'ha fet des del punt de vista financer per donar els recursos necessaris a l'escola pública. Tot això serà motiu de debat els pròxims mesos i demostrarem d'una forma molt clara i molt evident, el gran esforç que s'ha fet en recursos públics en millorar els centres públics, en incrementar el número de professors, incrementar en obra pública i en recursos tecnològics el que és l'escola pública. I hauran de reconèixer que en termes comparatius s'ha millorat moltíssim i segurament quedarà molt per millorar, els que vinguin després tendran molta feina per fer i tendran molt per avançar.

Com també és d'una malícia molt actual i molt habitual en aquesta casa, sortir a contar només una part de la veritat. Aquest esport aquí se practica d'una forma impressionant, contar una part de la veritat és venir a explicar i a llegir-nos el vot particular del Sr. Oliver dins el Consell Consultiu i que a mi me mereix tots els respectes, naturalment perquè conec el Sr. Oliver, aprecii el Sr. Oliver, la seva categoria tècnica, jurídica és inqüestionable, com ho és també la de les altres persones que participen del Consell Consultiu i que majoritàriament no participen d'aquesta opinió, que jo respect moltíssim, del Sr. Oliver. Per tant, convé sortir aquí a dir que l'explicació que se fa aquí de l'opinió del Sr. Oliver és l'opinió minoritària dins el Consell Consultiu. Convé dir-ho perquè així com s'expliquen les coses pareix que és el que ha decidit el Consell Consultiu. I a mi me sabia greu que passés per alt aquesta qüestió en els termes que ha estat presentada.

Jo estic segur que aquest decret, que té un caràcter òbviament, perquè ho diu l'exposició de motius, experimental i que té una vocació d'iniciativa i de començar a treballar en una línia, tendrà una continuïtat, ho això sabem tots. Clar, jo no sé què deuen fer..., m'adreç al Sr. Bosch, allà on governa el PSOE des de fa molt de temps, Andalusia per exemple, o Extremadura, allà on la penetració de les llengües estrangeres ens du molts d'anys d'avantatge, però molts, no ho duc per desgràcia perquè no venia preparat per participar en aquest debat, però podríem veure els números d'escoles que a Andalusia estan actuant d'una forma bilingüe perquè consideren que això instrumentalment és bo i que és necessari. Clar, aquí tothom puja a dir que això és necessari i a explicar seguidament que s'ha fet molt malament i que és un desastre i encara expliquen una cosa més complicada, que s'ha de fer una tercera llengua, però sense que pateixi la llengua catalana. Hem de veure com poden fer tots aquests equilibris sense que ens

caiguin les bolles a terra, perquè llavors resulta que quan un se posa a redactar el decret i a repartir els currículums i els horaris hi ha (...) per donar setmanalment les hores que s'han de donar. Sense oblidar, perquè aquí se cita amb molta freqüència, el Decret de mínims. El Decret de mínims ha estat, el meu mode de veure, utilitzat per determinats centres d'una forma inadequada, allà on no era convenient un procés d'immersió a processos d'immersió lingüística i això ens genera conflictivitat també.

Però clar, d'aquí a dir que el que pretén aquest Govern és arraconar la llengua catalana, que no s'ensenyi la llengua catalana, que això els fa nosa i afavorir determinats centres d'èlit que això no les interessa, crec que són judicis que no se basen amb el coneixement de la realitat. De la mateixa manera que dir que mitjançant aquest decret s'afavoreix exclusivament els centres privats, o centres concertats, o centres confessionals, jo no estic molt segur de què sigui així. Jo crec que mitjançant aquest decret el que se pretén és posar la primera passa de la universalització d'un coneixement d'una llengua estrangera que instrumentalment és necessari per als nostres alumnes, perquè quan acabin la seva formació obligatòria realment serà necessari.

Planeja damunt tota aquesta qüestió un tema que no vull deixar de referir-me, el caràcter d'igualtat, la (...) que pot suposar l'aplicació d'un decret només a una part de la població. Aquest tema l'hem analitzat moltíssim i l'hem estudiat moltíssim, jo comprenc que se pugui suscitar-se un dubte respecte això. Vull dir que el caràcter experimental és el que salva un poc que se parteixi d'aquells que tenen més capacitat de maniobra, que no són, contràriament a allò que aquí se diu amb molta facilitat, essencialment els centres concertats. Moltes vegades hi ha més recursos en els centres públics que a molts de centres concertats. Això per començar.

Però a més, jo som dels que creuen i ho dic aquí amb tota tranquil·litat, que aquesta és una qüestió que la pròxima legislatura, no sé en quins termes se presentarà en el debat electoral, però estic segur que aquesta serà una qüestió que haurà d'anar escapant-se i repartir-se damunt el territori i damunt els centres. Jo crec que allò que seria ideal és que tots els centres, públics i concertats, siguin tributaris. Clar, el Sr. Riudavets xerra d'un país d'il·lusió, d'un país imaginari, allà on tots els recursos s'adrecessin a..., no voldria altra cosa que això. És una pena que el temps que el Sr. Riudavets va participar del Govern totes aquestes qüestions imaginàries tan perfectes no se'n posés cap d'elles en pràctica. Clar, aquí hi ha dos tipus, els que han tengut oportunitat de fer coses i els que no n'han tengut. Els que han tengut oportunitat de fer coses també són víctimes de les seves activitats i de la seva acció de Govern.

Jo vull acabar perquè ara sortint d'aquí, fent el contrari d'allò que per ventura la prudència convidava a fer, hem obert un torn incidental i segurament sentirem les mateixes acusacions d'una forma reiterada, no ens llegiran els discursos que duen escrits, com que ningú devia esperar que hi hagués un torn d'aquestes característiques, no podran pujar els diputats a llegir-nos un discurs. Per tant, la cosa guanyarà en frescor i en improvisació i per ventura el debat serà un poc més entretingut.

Moltes gràcies, senyors diputats.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Com que s'ha obert un torn incidental té la paraula el Sr. Bosch.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, un dels principals retrets que es fa i crec que és innegable és que va adreçat només a uns pocs, parlo aproximadament d'una vintena de centres durant el present curs i a partir d'aquí el decret ja no diu res més. No diu que serà un pla que s'estendrà, no ho diu. No fixa terminis, no diu en quin temps aquests centres podran accedir-hi, com s'accedirà a tots? Per tant, de pla experimental res. De moment l'única cosa que diu el decret és que el Govern determinarà cada any els centres que hi entraran i per a enguany 20. Per tant, vostè no pot pretendre que sigui un pla experimental perquè el decret en si no parla en absolut de pla experimental, només s'afavorirà l'any que ve uns centres determinats.

En relació als centres privats-concertats, un dels grans avantatges d'alguns, és cert que hi ha centres concertats de tot tipus, però n'hi ha alguns que tenen unes grans possibilitats d'acollir-se a aquests projectes, que compten amb professorat especialitzat, que poden contractar aquell professorat que vulguin perquè tenen unes majors facilitats que no tenen els centres públics regits per concurs i per funcionariat. Per tant, és cert que afavorirà uns determinats centres, especialment els que tenen aquestes possibilitats.

En relació a què només se diu una part de la veritat. Jo en cap moment li he dit que era el Consell Consultiu, li he esmentat expressament un vot particular i sobretot, li he posat damunt la taula els arguments que diu el Sr. Araujo, uns arguments prou clars i uns arguments que realment reafirmen allò que jo he dit.

Llengua estrangera a Andalusia, té una sola llengua, és molt més fàcil, és una situació molt diferent i per tant, no és comparable a l'experiència que es pugui dur a terme allà.

També hi ha un altre element a tenir en compte, aquest decret només preveu mesures quantitatives, és a dir, nombre d'hores. Es determina un nombre d'hores i amb açò ja es dona per suposat que la normalització de la llengua estrangera es podrà fer augmentat el nombre d'hores. Jo li he posat tot un seguit de mesures possibles de tipus pedagògic, el decret no en parla de pedagogia en absolut, parla de nombre d'hores. I en canvi, no parla de tot un seguit de possibilitats que tindria quant a mesures de tipus qualitatiu i mesures de tipus pedagògic.

Ha fet una menció a la immersió lingüística. Crec recordar bé que en moment de la seva afirmació a través dels diaris, deia que la millor mesura per fomentar l'anglès, o la llengua estrangera, era la immersió. Curiosament per a l'anglès sí que la immersió és una gran mesura, per al català no ho és. Hauríem de veure a què respon aquestes afirmacions.

Jo crec que en relació al català el Govern no ha fet cap mesura de foment del català, quan és la seva obligació per llei. Quin decret ha fet similar a aquest en relació al foment de la llengua catalana? No n'ha fet de decrets. En quina mesura ha fomentat la llengua catalana als centres educatius? Foment de castellà, relativament ho podríem discutir, el foment de la llengua estrangera, però i el foment del català que està obligat per llei quan és que l'ha fomentat?

Jo crec que realment ens hem de reafirmar en tot allò que hem dit en relació amb una política que no afavoreix tots els alumnes per igual i aquest crec que és el principal punt que hauríem de tenir en compte tots els pares que pensen que a partir de l'any que ve ja podran aprendre tranquil·lament la llengua catalana, si s'acullen al decret de trilingüisme, açò és una fal·làcia, açò no és una realitat i amb açò s'està enganant la gent i els pares realment se'n poden dur una sorpresa en aquest sentit.

Passarem comptes realment a finals de legislatura d'allò que realment ha fet aquesta conselleria en relació amb l'ensenyament, molta obra pública, molt poca pedagogia.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Mulet, té vostè la paraula.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Gràcies, Sr. President. Des del meu grup el que sí tenim clar és que l'objectiu concret d'aquest decret és positiu per a la societat, el que passa és que el que tenim és que està ple de dificultats per posar-ho en marxa, per tant el que hem de fer és no tenir enfrontaments sinó lluitar tots perquè sigui una realitat i realment que no discrimini ningú. Amb enfrontaments no arribarem a cap objectiu i jo crec que en aquests moments el que hem de fer és feina plegats, perquè puguem fer i no hi hagi discriminació en aquest tema.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT.

Moltes gràcies. Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Bé, en primer lloc, me ratific en tots i cada un dels arguments que he donat a la meua primera intervenció. Evidentment sí que deman disculpes si és que considera que he fet acusacions, no he fet acusació i si l'he feta no tenc cap problema a desfer-la, si qualcú considera que ha estat qualque tipus d'acusació.

El que he dit d'una manera molt clara, i de fet avui sortia als diaris, hi havia tota una llista de centres, tots ells centres concertats, que havien presentat avui que acabava el termini o ahir, no ho record exactament, per participar en aquest projecte del decret i en aquest sentit no donaven, almanco no hi havia informació, sobre quins centres públics. De totes maneres he de

dir que si el fet del que hem dit, o almenys del que jo he dit aquí, fa que el Govern tenguí en compte d'equilibrar que al final es dona d'una manera equitativa entre centres públics i centres concertats, idè mirin, com a mínim haurà servit per a qualque cosa, no?

Però, anant als arguments que s'han donat, li torn dir que és un decret discriminatori i que evidentment només serà per a una sèrie de centres i per tant és elitista, i si no volen que ho sigui el que han de fer és senzillament que sigui per a tots els centres educatius, així, ja s'ha dit abans, seria el que tocaria, realment facilitar a tots els centres, en aquest cas encara més als públics, però a tots els centres, que poguessin disposar dels recursos que permetessin que una educació de la llengua catalana, de la llengua castellana i l'anglès es pogués fer, com dic, d'una manera igualitària i per tant permetés que poguessin tenir tots els alumnes competència lingüística en aquestes tres llengües. Això seria quan deixaria de ser discriminatoria i elitista.

Per tant, jo li demanaria al conseller que el que ha de fer, si és que realment vol que sigui així, ha de posar en el decret, l'ha de modificar i el que ha de posar és que els recursos i la disponibilitat del professorat especialista que demana ara que ha de tenir per poder dur endavant aquest decret, tot el contrari, que posi que posarà el Govern, és a dir, en aquest cas la Conselleria d'Educació, a tots els centres recursos tant de professorat com també de recursos de material per poder dur endavant aquest aprenentatge d'aquestes tres llengües. Això seria el més adequat i quan podríem creure que realment vostès es creuen el tema del trilingüisme, si no és un decret absolutament elitista i per a un parell.

A més, li he de recordar que en cap moment, ja li ha dit el Sr. Bosch, aquest decret diu que hi haurà després una implantació posterior que s'anirà posant a tots els centres educatius, això no ho diu el decret, si vostè ho modifica i ho diu, evidentment nosaltres estarem contents, ara per ara no ho diu i està publicat.

Per altra banda, li he de dir que serà discriminatori perquè el decret diu, i li torn repetir, ho diu el decret, que donarà més recursos a aquests centres; per tant, uns centres que ja tenen més recursos, que han de tenir uns recursos determinats perquè puguin fer i dur endavant aquesta implantació de l'anglès en aquest cas, resultarà que encara els augmentarà més aquests recursos, per tant la diferència encara serà major entre uns centres i uns altres. Això diu el decret, el decret no diu altra cosa, és que jo crec que pot ser que la lectura que facin o que nosaltres facem sigui diferent de la que ha fet en aquest el Sr. Conseller o la Conselleria d'Educació. Per tant, si realment creuen en això ho facin extensiu a tots els centres.

En segon lloc, la situació del català aquest decret l'empitjora i si no facin un decret on realment, o compleixin la Llei de normalització lingüística en aquest cas, no importaria fessin cap decret, però realment que donàs la possibilitat que la llengua catalana tengués el paper que ha de tenir a una comunitat com la nostra on el català és la nostra llengua. Aquest decret minva l'ensenyament en català, perquè disminueix les hores, això ho diu el decret, no és cap invent de ningú, ho diu el decret. Per tant, parlem del que està escrit i està publicat, en aquest sentit per tant hi ha una clara intencionalitat

que el català estigui en detriment o vagi minvant la seva presència en aquests centres educatius.

Per tot això, nosaltres consideram i tornam dir, no digui que nosaltres feim demagògia i altres històries, nosaltres llegim el que vostès fan i el que vostès publiquen i aquest decret de trilingüisme és un decret, li torn repetir, que és per a un parell. Si realment consider, i nosaltres hi estam d'acord, li donarem tot el suport del món, que han de fer un decret perquè tots els centres disposin dels recursos suficients per poder tenir tot l'alumnat que surti de secundària obligatòria amb una competència lingüística en català, en castellà i en anglès, tindrà el nostre suport, evidentment, perquè creim que és el que s'hauria de fer. Ara bé, evidentment si segueixen gastant els doblers en tantes infraestructures inútils que no resolen el problema, com són, ja li han dit, autopistes i d'altres, evidentment mai no tendran doblers per dur endavant un tema com aquest i únicament es quedarà, com dic, en un tema electoralista, de voler dir una cosa als ciutadans que no és certa, perquè al cap i a la fi s'està dient que tots els nins i nines podran optar a això, quan no és ver i vostè ho sap perfectament, només un parell de centres, veurem al final quins són.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, bé, vostè ha començat la seva intervenció lamentant que els diputats que hem intervingut tinguéssim una opinió tan contrària d'aquest decret o que no l'haguéssim entès. Jo no me preocuparia molt del pensament nosaltres, al cap i a la fi som a l'oposició i aquí som per dir el nostre pensament, moltes vegades contrari al del Govern; jo me preocuparia pel que pensa la Universitat, pel que pensa els moviments de Renovació Pedagògica, pel que pensen els sindicats de l'ensenyament, pel que pensa el Consell Escolar de les Illes Balears, pel que pensa part del Consell Consultiu, per açò sí em preocuparia. És a dir, la gran majoria de la comunitat educativa s'ha manifestat contrària a aquest decret, amb arguments de tot tipus, pedagògics, organitzatius, jurídics, i vostè no els ha fet cas, no els ha fet en absolut cas, no els ha tengut en compte per a res. Per açò sí me preocuparia i molt, perquè un conseller d'Educació que governa a la contra del que pensa la comunitat educativa, com a mínim s'ho hauria de fer mirar.

Després s'ha referit vostè mateix que no sabem quins centres hi ha encara, sens dubte, jo no ho sé, només sé que he llegit els diaris, per açò no n'he fet cap esment; que encara hi ha possibilitat que se'n presentin, jo pensava que acabava avui, me dec haver equivocat, però (...) ja deu està fet. Però no es preocupin, senyores diputades i senyors diputats, qualche centre públic hi haurà, seguríssim, entre d'altres coses perquè en som ben conscients que n'estan cercant però de mala manera, a Menorca sé perfectament que un bon amic meu, el Sr. Munerri Mesquí està fent un esforç sobrehumà per aconseguir que qualche centre públic s'apunti, el que sigui. A veure, amb el bilingüisme va passar igual, en van aconseguir un, el més petit de Menorca, bé, ja és qualche cosa.

A veure, qualche centre públic hi haurà però serà només la mota, és a dir, el punt perquè no puguin dir que només s'ha fet per a centres concertats. Perquè, en definitiva, els centres concertats n'hi ha alguns que tenen moltíssims més recursos que els centres públics, altres no, altres manco, és cert; però hi ha una cosa que tenen els centres concertats que no tenen els centres públics, que és la capacitat de contractació, la capacitat de contractació de professorat amb perfil, perfil d'anglès si és necessari, cosa que no tenen els centres públics. Està fet per als centres concertats, per a alguns centres concertats, digui el que digui el conseller és el que nosaltres pensam.

I, Sr. Conseller, açò no és malícia ni és cinisme, és simplement el que nosaltres pensam, el que jo pens, el que estic convençut que és així; perquè, a més, tota la seva trajectòria ha anat en aquest sentit. Aquí se li ha demanat què ha fet per fomentar la llengua catalana, jo el que li puc dir és el que no ha fet o el que ha fet per fomentar el retrocés, decret de bilingüisme, mesures a Sant Antoni famoses, totes en contra de la llengua catalana, de retrocés; no convocar per a res el Consell Social de la Llengua Catalana, retallar els pressuposts de normalització lingüística, de política lingüística, etcètera. Açò sí que ho sabem, tota la resta flors i violes.

Què més? Ah, ens ha dit que no ens preocupéssim, que açò era experimental; no, Sr. Conseller, perdoni, açò hauria de saber i segur que sap que un projecte experimental és el que s'aplica a uns centres pilots, que després s'avalua i després es generalitza si la valoració es positiva a la resta de centres. Açò no és un projecte experimental, açò es crear un subsistema, com ja s'ha dit aquí, dins el sistema general, d'experimental res, els sistemes de centres experimentals vostè els coneix tan bé com jo i no funcionen així.

I en aquest sentit posem un exemple, vostè m'ha dit: a veure és que clar, el Sr. Riudavets ha pujat aquí, com quadrarem les hores, hi ha tres llengües, com ho feim per quadrar? Si vostè ja ho té fet, Sr. Conseller, vostè ja ho té fet, hi ha hagut dos centres que vostè els coneix, perquè també els posa com a exemple, però només pel que li convé, el centre d'Artà i la Graduada de Maó, que han fet el British Conceil fent algunes assignatures en anglès; en cap moment açò ha suposat un retrocés de la llengua catalana en aquests dos centres. A veure, vostè ja té el pla pilot fet, el generalitzi, a que no firma aquí generalitzar-lo? I els alumnes surten sabent català, castellà i anglès; ah, perquè vostè posa una condició, vostè posa que els centres que fan immersió han de disminuir les hores en català i augmentar les hores en castellà. No, no, no, el que hauria de fer vostè és que la condició és que sols sàpiguen al final les tres llengües, res de fer disminuir les hores de català. Per què no disminueix les hores de català? Perquè no li permet la Llei de normalització lingüística, no li permet el decret de mínims i no li hauria de permetre el compliment de l'Estatut. Perquè vostè hauria de ser ben conscient que té l'obligació de fer avançar una llengua que està en retrocés d'ús social, que és la llengua catalana, com diu l'Estatut, com diu la Llei de normalització lingüística, com diu el decret de mínims.

Sr. Conseller, vostè té les eines i jo dubt que tengui la voluntat real d'afavorir l'aprenentatge d'una llengua estrangera; vostè té les eines i no les aplica. Jo puc haver pintat aquí dalt un món color de rosa, però d'aquest món color de rosa hi ha

moltes mesures aprofitables que a vostè ni tan sols li han passat pel cap i fent un decret que és discriminatori, un decret que fa retrocedir la llengua catalana i sobretot, i el més greu, un decret que en definitiva crea unes expectatives falses i que es converteix, una vegada més, en una eina de crispació i de conflicte dins la comunitat educativa, una comunitat educativa que durant molts d'anys no n'havia tengut cap i d'ençà que vostè és conseller no eixugam, un rera l'altre.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per respondre en aquest torn incidental que jo mateix havia obert i les intervencions que hi ha hagut, vull començar dient que jo sé perfectament on i perquè es generen les tensions i on i perquè es generen les crispacions, i li puc assegurar que les tensions, les crispacions i les malvingudes al conseller són anteriors a qualsevol de les mesures. Per tant, no vull entrar en detalls, qualque dia hi entrarem, del to amb el qual he estat rebut a molts centres, ben abans de prendre cap decisió ni cap mesura, però això m'és igual, perquè jo tenc les esques molt cobertes de la legitimitat d'una majoria de ciutadans que vol que hi hagi un govern del Partit Popular a les Illes Balears. I mentre sigui així, doncs a aquests que no els agrada s'hauran d'aguantar i no dic una cosa més que estic pensant i que tots vostès també pensen.

Segona qüestió. No es fa res en el foment del català, però avui vull donar, és que se m'ha ocorregut quan ho deia, el Sr. Bosch m'ha posat un dit dins un ull, foment del català no fan res, no sé què, expliqui qualque cosa; n'explicaré una d'ahir mateix, perquè tinguin, com que hi va haver poca gent a la roda de premsa i veig que hi ha mitjans de comunicació, ho explicaré ara a veure si es dóna a conèixer. Ahir el Govern balear va signar amb el Rector de la Universitat de les Illes Balears per impulsar el Gabinet de Didàctica Educativa dins el Departament de Llengües del vicerectorat corresponent de la Universitat de les Illes Balears, i això me va permetre fer una petita reflexió d'aquests tres gabinets que s'han creat dins aquest Departament de Llengües. I quan s'han creat? Perquè aquestes coses, al final, s'han de contar, si no les contes és que no se saben; resulta que hi ha tres gabinets, alguns de vostès ho saben, però ho repetiré per als que no ho saben, hi ha el Gabinet de Terminologia, que és el més antic, hi ha el Gabinet d'Onomàstica, que és el segon que es va crear, i ara s'ha creat el gener, i ara s'ha firmat el pacte de finançació per a aquest Gabinet de Didàctica Educativa.

Doncs, el Gabinet de Terminologia es va crear amb un conveni entre la Universitat i la Sra. Munar, quan era consellera d'Educació i Cultura; el Gabinet d'Onomàstica el va crear la Universitat pactant amb un conveni amb el Sr. Bartomeu Rotger, quan era conseller d'Educació i Cultura, i el Gabinet de Didàctica Educativa s'haurà creat quan governava el Partit Popular i jo era el conseller d'Educació, miri, com a mostra un

botó. I la inversió d'això? Són més de 350.000 anuals per fer funcionar aquests tres gabinets. És un botó de mostra, s'han fet moltes altres coses, com sap tothom i no vol dir ni reconèixer, però com a mostra un botó amb la Universitat.

I si me demana què diu la Universitat? Ahir estaven molt contents, demà per ventura no hi estaran tant, clar, això va com ens va a tots, segons ens van les coses contam la fira, però ahir estaven molt contents, perquè són recursos per fer avançar el coneixement del català, des d'una perspectiva científica i per fer avançar dins l'àmbit universitari l'ús de la llengua catalana.

S'insisteix en la qüestió elitista. Elitista és una paraula mal utilitzada dins aquest debat, elitista seria si només afectàs una part privilegiada de la societat, però en el moment que hi hagi escoles públiques, variades, que participaran d'aquest projecte aquesta idea d'elitisme que vostès expliquen aquí cau per la seva pròpia base. Quin elitisme és el d'un centre normal i corrent, públic, d'una barriada de Palma o d'una barriada de Menorca -perquè ja veurà com n'hi haurà més d'un a Menorca que participi d'aquest projecte- per res, és a dir, gent normal i corrent com som tots nosaltres. Aquesta és la qüestió, per tant no s'està afavorint cap elit ni cap gent que tengui uns avantatges preestablerts.

Jo pretenc, sí senyors, la competència, sinó plena sí com a mínim adequada en català, castellà i llengua estrangera; naturalment aquest decret no és perfecte, jo no ho he dit en cap moment ni pretenc que res del que jo faig sigui perfecte, faig el que puc i el millor que sé amb un grup de gent que fa molt bona feina i que m'ajuda moltíssim. I naturalment, encara que no digui expressament que té un caràcter experimental, és obvi que té una vocació universalitzadora, és obvi que això no quedarà amb vint centres i és obvi que la pròxima legislatura, mani qui mani, haurà d'afrontar aquesta demanda social que els propis alumnes van generant, agradi o no agradi. I jo estic segur, per tant la Sra. Rosselló ens haurà de donar suport en aquest aspecte, que el Partit Popular posarà en el seu projecte, en el seu programa electoral, per si guanya les eleccions, la universalització, dedicant els recursos necessaris per fer possible la penetració d'aquesta tercera llengua a tots els centres escolars, i per tant vostès hi hauran d'estar d'acord. I per ventura també ho hauran de posar en el programa electoral, per ventura ara he parlat més del compte i no ho hauria d'haver dit i ho hauríem d'haver deixat pel darrer moment a veure què passava, però si la Sra. Rosselló hi està tan d'acord, doncs s'hi pot apuntar.

Què hagués estat si aquest decret fos obligatori per a tothom? *Vamos, vamos*, estaria ja crucificat enmig de la Plaça de Cort, el conseller és boig i tal, ens obliga, amb un tanc passa per damunt la llengua catalana i la mata i tal! És voluntari per als centres que creguin que ho poden fer i encara hi trobam ossos al lleu.

(Remor de veus)

Mira, jo, com? Per tant, me demanen, per acabar, què pensa el Consell Consultiu? El Consell Consultiu hi està a favor, per començar. Què pensa la Universitat? Hi ha sectors de la Universitat que estan a favor i altres que estan en contra. Què pensa el Consell Escolar? Coses molt variades i molt

discutibles algunes d'elles, perquè aquí es diu molt alegrement que no s'ha recollit res del que ha dit el Consell Escolar, falsedat total, nosaltres hem recollit alguns aspectes, no tots, perquè té un caràcter consultiu, a més, per començar; és a dir, hem escoltat el Consell Escolar, que és la nostra obligació i hem modificat alguns aspectes del decret, per suposat. I per tant, què opinen els sindicats? En contra. Què opinen les associacions de ...? En contra. Què opina tota l'esquerra (...)? En contra. Això és normal, és normal, veurem quan vinguin les eleccions si tots aquests col·lectius ja estaran tan en contra o s'hauran anat adaptant un poquet, no fos cosa que això de què els alumnes sàpiguen una tercera llengua i equilibrem el tema valgui la pena o no valgui la pena.

En fi, jo vull insistir que, jo respect les opinions de tots vostès i si ha paregut el contrari deman disculpes, de la mateixa manera que accept les disculpes que la Sra. Rosselló ha fet quan ha pujat a aquesta tribuna i que li agraeisc moltíssim, del plantejament inicial que havia fet; bé, jo també deman disculpes si en qualque cosa he molestat o no he agradat, jo accept que no tenim la veritat i que tot és opinable i que tothom pot discrepar, però han de comprendre també la meua principal obligació, per damunt de qualsevol altra és defensar el que feim el millor que pugui.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sra. Maria Anna López té la paraula.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Podria començar dient que el Decret sobre mesures per fomentar la competència lingüística en llengües estrangeres dels alumnes dels centres no universitaris de les Illes Balears sostinguts amb fons públics està fonamentat pedagògicament, no és discriminatori i s'ha aprovat i publicat en el BOIB número 87, de 20 de juny del 2006, després de passar tots els tràmits pertinents entre els quals s'inclou el Consell Escolar de les Illes Balears, on són representats tots els organismes directament implicats en temes educatius.

També dir que la Conselleria d'Educació i Cultura, mitjançant el programa de Seccions europees i l'aplicació progressiva del decret de trilingüisme als centres de les illes, aconsegueix amb l'objectiu de millorar l'aprenentatge de les llengües estrangeres entre la població escolar de les Illes Balears.

I dient açò podria donar la meua intervenció per feta, però també vull que quedi clar, encara que el conseller ja ho ha fet, la postura i per què rebutjarem aquesta proposició no de llei. Mirin, diferents entitats i persones han manifestat la importància de fomentar l'ús de les llengües estrangeres i donen suport al model trilingüe. Segur que deix sense

mencionar algunes o moltes de ben importants, però n'he fet un recull, començam: el Consell de la Unió Europea, mitjançant la resolució de 31 de març del 1995, manifestà la conveniència d'incrementar les competències lingüístiques dels ciutadans de la Unió Europea en més d'una llengua, a més de les oficials del país d'origen; posà èmfasi en el desenvolupament i el perfeccionament de les competències lingüístiques dels ciutadans i reiterà la conveniència d'oferir als alumnes la possibilitat d'aprendre dues llengües de la Unió Europea ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor, si són tan amables.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

... a més de les pròpies, com també el desenvolupament de l'ensenyament precoç de les llengües vives a l'escola elemental. Tot açò s'explica en el context social de canvis profunds, caracteritzats per una progressiva mobilitat de la població en el marc europeu, com també l'accelerada globalització de les xarxes econòmiques i la societat de la informació i la comunicació, especialment rellevant, en un context social com el nostre, basat en la indústria turística i en els intercanvis comercials.

Les directrius del Consell de la Unió Europea en matèria d'ensenyament de llengües modernes s'orienten cap a la formulació d'objectius en termes de competències. Açò implica promoure, al llarg de l'etapa de l'educació infantil i de l'educació bàsica, experiències plurilingües capaces de generar una competència comunicació en les diferents llengües del currículum, un marc en el qual les llengües s'interrelacionen, interactuen, un context que el mateix aprenentatge lingüístic afavoreix les diferents llengües i alhora les altres àrees del currículum.

A Euskadi, 18 col·legis públics, no tots, 18, caminen cap al trilingüisme, la Conselleria d'Educació aposta per l'aprenentatge simultani del castellà, l'eusquera i l'anglès. La gran exigència que existeix en la societat actual per conèixer i dominar l'anglès, per raons laborals, empresarials o comercials està duent el sistema educatiu a innovar fórmules per seguir la roda i poder cobrir la demanda. El màxim exponent d'aquesta aposta per al trilingüisme en el sistema educatiu d'Euskadi són aquests col·legis de secundària i batxillerat que des de ja fa quatre anys, per tant és progressiu, imparteixen algunes assignatures del currículum escolar en anglès. A més de la regulació i l'ajut logístic que presta el Departament d'Educació, l'aventura d'aquests centres que obren el camí a la resta seria impossible sense l'entusiasme i col·laboració del seu professorat. Nosaltres el que hauríem de fer és ajudar-los i no posar polèmiques per enmig.

Naturalment, primer va ser un programa d'introducció primerenca de l'anglès a partir dels quatre anys, a partir d'aquí l'anglès s'ha anat introduint d'una forma constant. També podríem parlar del projecte Exit-Smart que ha començat el curs 2003-2004, en què un dels seus objectius, el número 9, diu que hem d'anar cap al trilingüisme, tothom en català, en castellà i

en anglès a l'acabament de l'ensenyament obligatori, entre d'altres coses.

El Manifest 2.0 de Califòrnia per a la Catalunya Silícia del 2020 reivindica també el fet del trilingüisme i, a més, diu: "on el català no pot ser vist com un fre o un obstacle". També, ja ho ha dit el conseller, la Facultat d'Educació, el Departament de Pedagogia, no tots els departaments, però sí el Departament de Pedagogia i Didàctiques Específiques i el Departament de Pedagogia Aplicada i Psicologia de l'Educació de la Universitat de les Illes Balears també ha donat suport al fet del trilingüisme, s'ha manifestat a favor.

Ara bé, el que no entenc massa és la postura del PSOE de vegades, el Consell de Mallorca ha rebutjat demanar al Govern parilitzar l'aplicació del decret de trilingüisme, el portaveu del PSOE en el Consell de Mallorca, a la seva intervenció, va afirmar que és positiu intentar millorar el coneixement d'una llengua estrangera. Però, per un costat, veu positiu aplicar l'horari de la llengua estrangera i, per un altre costat, posa obstacles jurídics a la seva aplicació. Amb aquest decret de trilingüisme el PSOE s'està mostrant un poc ambigu, per un costat afirmen que és positiu poder aplicar (...) i per altre ho vol evitar.

També el secretari general del PSIB-PSOE va sortir en premsa, ha reconegut fa pocs dies que la normativa que volem aplicar li pareix bé i que l'aplicaria si guanyés les eleccions. Iddò, què fa aquesta proposició no de llei aquí?

Quant al decret de trilingüisme, pretén fomentar les habilitats lingüístiques i la competència comunicativa dels alumnes en llengües estrangeres i manifesta que aquest objectiu és positiu per a tot l'alumnat. Tant la normativa bàsica com la de caràcter autonòmic garanteixen l'autonomia pedagògica i organitzativa dels centres perquè puguin establir, des de la seva realitat concreta, les mesures adients per atendre les necessitats educatives dels alumnes. El decret introdueix una variable curricular nova a l'àmbit lingüístic, variació de la dedicació horària.

Un cop transcorregut el termini de quatre anys, concedit pel decret que regula l'ús i l'ensenyament en llengua catalana, s'ha de considerar consolidat i normalitzat l'objectiu proposat d'assolir per part de tots els centres docents la impartició d'un nombre d'hores d'ensenyament de les assignatures de llengua i literatura catalana amb un mínim igual al destinat de l'ensenyament de llengua i literatura castellanès, tot garantint el coneixement d'ambdues llengües oficials. En no considerar suficientment consolidat l'ensenyament bilingüe no hauria de ser impediment per a la seva aplicació.

El model trilingüe accelerarà el procés d'introducció de la llengua estrangera a les escoles, l'ensenyament en llengua anglesa és ja, amb l'arribada del model trilingüe, un sistema amb gran implantació en les primeres fases del procés educatiu. S'ha de tenir en compte que quasi la totalitat dels alumnes de primer cicle de primària ja han rebut classes en anglès, el 99% dels estudiants de primer curs de primària reben l'ensenyament de llengua anglesa i el 98% dels alumnes de segon també. Amb l'entrada en vigor del decret, l'únic que se pretén és homologar aquesta pràctica perquè els alumnes d'un centre comencin a

rebre l'ensenyament de les tres llengües com a vehicle docent des del principi del seu recorregut escolar, de forma que al finalitzar la fase obligatòria tinguin un domini ample de les dues llengües oficials i d'una llengua estrangera, l'anglesa en aquest cas.

El decret preveu arbitrar recursos adreçats als centres. Un dels grans retrets que es fa al decret és la manca de mitjans humans i econòmics que tindran els col·legis i instituts per a la seva aplicació. Ja és curiós que abans de què comenci a aplicar-se es faci aquest retret a un Govern que ha estat el que ha deixat més esforços humans i econòmics a l'educació d'aquestes illes. Resulta evident que la seva aplicació requerirà un esforç pressupostari i requerirà cursos de reciclatge en llengua estrangera per als professors. El Govern s'ha compromès a aportar entorn de 2 milions d'euros per a l'aplicació del decret. És evident que la posada en funcionament s'haurà d'anar aplicant de forma gradual.

Vostès demanen que fem un pla per millorar l'aprenentatge, un pla que sigui aplicable a tots els centres d'ensenyament, naturalment també s'hi han afegit el PSM i demés partits de l'oposició, que amb aquest decret se'ls ha vingut el món al damunt. Fins ara des d'aquest partit, sobretot del PSM i els seus afins han monopolitzat l'ensenyament a les illes, fent del català el seus *modus vivendi*. Amb el Decret de trilingüisme tot açò les ve per avall. Per contrapartida, nosaltres el que defensam amb aquest decret és que el Govern faci una aposta per la societat universal del segle XXI, ho dic ben seriosament, des del respecte al català, l'hem de respectar, ja que s'ha de donar la capacitat als alumnes perquè aprenguin una tercera llengua, amb la finalitat de què siguin competitiu en la societat actual. Retirar aquest decret suposaria donar una passa enrera que no hem de fer. Aquest decret és millorable, ja ho ha dit el conseller, però per açò no l'hem de suprimir, s'han de fer aportacions, aportacions serioses i dotar els centres educatius de recursos econòmics amb la finalitat de formar els professors en les llengües estrangeres.

Per tant, el decret s'ha de millorar, ja ho ha dit el conseller, entre tots. Hi pot haver dificultats tècniques en la seva aplicació i que se resoldran quan s'implanti en el proper curs escolar. Què passarà amb l'ensenyament trilingüe? A mi se m'acuden alguns beneficis, primer el català ja no serà vist exclusivament com a llengua oficial. Segon, el castellà deixarà de ser percebut com a única llengua important i universal, perquè aquest paper correspondrà a l'anglès, com a Holanda o Dinamarca. Tercer, l'anglès passarà a ocupar franges d'oci i argot que ara pertanyen al castellà. Quart, al català li resultarà més fàcil fer-se un forat en l'imaginari dels joves entre dues llengües universals que competeixen entre elles. Cinquè, el català està perdent la batalla davant del castellà i la seguirà perdent, potser la introducció de l'anglès com a tercera llengua debilitarà el castellà i donarà oxigen al català i per què no? I sense comptar que avui en dia amb el nostre analfabetisme de l'anglès no anam enlloc en un món globalitzat...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sra. López si és tan amable.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Ja acab. Enfora de maximalismes i de queixes automàtiques, em deman si no seria bo iniciar un debat sobre els avantatges i desavantatges de l'establiment del trilingüisme a les illes, donat el pobre nivell de l'anglès de la nostra societat en general i la necessitat dins aquest món actual i futur.

Per la meua part no tinc clar que la reducció d'hores lectives en català i l'augment d'hores en anglès vagi en contra de la llengua pròpia, ja que no veig que entrin en competència en gaires àmbits, al igual que l'anglès no fa perillar el finès a Finlàndia. A més crec que és important posar-se a treballar en la capacitació lingüística de la nostra societat, mitjançant aquesta o d'altres mesures que s'han d'abordar amb urgència, sense que puguin esperar a aconseguir un debat propi, si no volem perdre el tren.

Podria seguir, però no tenc temps, un minutet...

EL SR. PRESIDENT:

Ja se passa de tres minuts.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Perdó. Bé, només idò que realment no podem donar suport aquesta proposició no de llei. I conseller, estigui tranquil perquè anam pel bon camí. I si ve bé en una altra ocasió ja seguiré amb el que tenia.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Bosch, quan vostè vulgui.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc donar les gràcies als grups que han donat suport a la proposició del Grup Parlamentari Socialista, quant a Unió Mallorquina, dir simplement les contradiccions que presenta, per una banda diu que sí, però després resultarà que serà que no.

En relació a allò que dit la Sra. Diputada del Partit Popular, feia una afirmació: "està fonamentat pedagògicament". No és cert, no hi ha cap fonament pedagògic en aquest decret, només hi ha uns nombres determinats d'hores que es faran en una determinada llengua. Fonament pedagògic ni un.

Ha esmentat tot un seguit de programes...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

...en relació a l'ensenyament de l'anglès. Molt bé, jo hi podria estar d'acord, la importància de l'ensenyament de les

llengües estrangeres ningú el posa en dubte. El que passa és que sembla ser que amb el Decret de trilingüisme el Partit Popular s'atribueix la bandera de la defensa de les llengües estrangeres. Açò no és cert, ni de molt. L'ensenyament de les llengües estrangeres fa molta estona que s'estan fent dins el currículum ordinari de l'ensenyament. Una altra cosa és que s'hagi de revisar i revisar sobretot els plantejaments pedagògics en què s'està fent. Però açò són plantejaments de tipus pedagògic i no plantejaments simplement de tipus quantitatiu, com pretén aquest decret.

Per tant, hem de dir clarament que el Partit Popular fa demagògia en el tema de l'ensenyament de les llengües estrangeres, perquè vol agafar una bandera que en cap moment és seva. Tots estam a favor de què l'ensenyament de les llengües estrangeres s'ha de potenciar, però no amb aquest decret i no només aplicant mesures quantitatives. Li hem fet una relació molt extensa de mesures pedagògiques educatives que es poden posar en marxa i que s'haurien de posar en marxa i per açò nosaltres plantejam un nou pla per fomentar les llengües estrangeres. La facultat d'educació no ha donat suport al Decret de trilingüisme, té una relació de 20 i busques de mesures, de les quals jo gosaria dir que ni una està recollida en aquest decret...

(Remor de veus)

El Sr. Antich no està a favor d'aquesta normativa, ni de noves, està a favor, com tots hi estam, de l'ensenyament de les llengües estrangeres, del foment de les llengües estrangeres. I una vegada més, el Partit Popular pretén tergiversar les coses.

En relació a les disquisicions futuristes que fa en relació a la llengua, jo simplement he de dir a la Sra. López que són apreciacions que no responen a cap rigor científic i són pures elucubracions.

Per acabar, simplement reafirmar-nos en els punts que hem mencionat. Aquest decret de foment de les llengües respon a una política elitista, pensada per a uns pocs, selectiva i discriminatòria. Una política que menysprea la nostra llengua catalana. Una política que no té en compte la comunitat educativa, per molt que ho vulguin fer veure. Una política educativa amb finalitats purament electoralistes. I una política educativa que quan li convé fa cas omís de la legalitat en vigor.

Per tot açò demanam el vot favorable per l'ensenyament de les llengües estrangeres, però de veritat un ensenyament que respongui a les necessitats reals i no a plantejaments electoralistes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bosch.

Senyores i senyors diputats ens podem preparar per la votació. Passam a votació.

18 vots a favor, 28 en contra, 1 abstenció.

Per la qual cosa queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

Ara aquesta sessió plenària s'ha acabat, i a les vuit, com vostès saben, començarà la tercera sessió plenària d'avui. D'aquí cinc minuts.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma